Bojový předpis Rudé armády

Pár vět úvodem

Tato brožurka obsahuje základní taktické dovednosti, podle kterých byl školen důstojnický sbor RKKA už od konce roku 1942. Byla platná do konce války a opírala se o zkušenosti vojáků a důstojníků. Vynechal jsem pasáže věnující se kulometnému družstvu, četě, stejně tak dělostřelcům a minometům. Jedná se tedy o překlad hlav, které se věnují pěchotě – střeleckému družstvu a četě, stejně tak i družstvu a četě automatčíků.

V textu se nacházejí určitě gramatické chyby, někdy složitá souvětí a výrazy, které jsem neuměl nějak pěkně přeložit do češtiny. Komu se to nelíbí, ať toto přepracuje.

Pokud jde o hodnosti, velitelem družstva by měl být ideálně младший сержант, velitelem čety pak buď старшина, nebo младший лейтенант, či лейтенант. Zástupcem velitele družstva býval ефрейтёр, zástupcem velitele čety pak býval člověk o hodnost nižší, než velitel čety.

Josef Dohnal

Obsah

Příkaz NKO ... 3
Předmluva ... 3
Hlava první - obecná ustanovení ... 4
Hlava druhá - voják ... 10
Obecná ustanovení ... 10
Specializace vojáka ... 11
Hlava třetí - družstvo ... 15
Obecná ustanovení ... 15
Střelecký oddíl v ofenzivě ... 15
Střelecké družstvo v obraně ... 19
Družstvo v průzkumu ... 20
Střelecké družstvo za pochodu ... 23
Střelecký oddíl jako dozor při útoku ... 24
Střelecký oddíl jako polní hlídka (karaul) ... 24
Hlava čtvrtá - družstvo automatčíků ... 27
Obecná ustanovení ... 27
Družstvo automatčíků v ofenzivě ... 27
Družstvo automatčíků v obraně ... 28
Hlava osmá – střelecká četa ... 29
Obecná ustanovení ... 29
Střelecká četa v útoku ... 29
Střelecká četa v obraně ... 34
Střelecká četa v průzkumu ... 39
Střelecká četa jako bojové jištění ... 40
Střelecká četa jako jištění za pochodu ... 40
Střelecká četa jako stráž ... 42
Hlava devátá – četa automatčíků ... 45
Obecná ustanovení ... 45
Četa samopalníků v útoku ... 45
Četa samopalníků v obraně ... 46
Signály v boji ... 47
Závěr ... 48
Slovníček důležitých pojmů ... 50

Příkaz NKO

Příkaz NKO 347 z 9. 11. 1942

1. Seznámit se s předpisem a uvést do platnosti nynější BUP 1942 Rudé armády, 1. a 2. část.
2. Tento předpis má být k dispozici ke studiu všem velitelům Rudé armády a také vojákům.
3. Celý důstojnický i poddůstojnický sbor se musí řídit tímto předpisem.
4. Tento předpis je nutno zavést rychle, aby byla možnost přesně se informovat o nových situacích.
5. Tímto rozkazem se také ruší platnost BUP z roku 38 – část první, a BUP z roku 27 – část druhá.

Komisař Národní Obrany

I.V. Stalin

Předmluva

Předpis udává bojové chování pěchoty – oddíl, četa, rota, prapor, ale také jednotlivých vojáků. Byl sepsán a doplněn o nové zkušenosti vojáků RKKA. Předpis se také věnuje různým dalším pod-uskupením (pod-uskupení = uskupení jako družstvo, četa…) jako minometné družstvo, protitanková baterie atd. Pojednává také o nových způsobech přesunu vojsk, aby nedošlo ke zbytečným ztrátám při přesunech z týlu na frontu a naopak, zavádí tak nový bojový pořádek. Je třeba si dávat pozor na nenadálé výpady protivníka na křídlech útvaru. I přes ztráty v důstojnickém a poddůstojnickém sboru, je dovoleno v nutných případech, aby se důstojníci čet a rot účastnili boje v první linii a vedli útok osobně. Velitel pluku zaujme místo, ze kterého je možnost nejlépe vést boj. K úspěchu je také zapotřebí spolupráce všech druhů vojsk.

Ofenzivní boj – velitel musí rozhodnout o nejlepší cestě k úspěchu, přitom se žádá, aby byl uskutečněn průryv přes obrané linie protivníka. Tento předpis zavádí nové druhy ofenziv – dělostřelecká a letecká. Boj dnešní doby je charakterizován manevrovatelností armád, je tedy třeba přeskupovat vojsko, popřípadě ho doplnit materiálem a klást důraz na ochranu křídel. Idea této ofenzivy spočívá v obklíčení protivníka a jeho následném zničení.

Obrana – obrana má být silná a aktivní a má být připravena na nasazení velkého počtu tanků, letectva, či mohutného dělostřeleckého přepadu. Je třeba vybudovat polní opevnění, které zajistí možnost takové obrany, která bude vytrvalá. Každý obytný objekt přeměnit v opěrný bod. Velitelé organizují opevňovací práce a berou za ně plnou zodpovědnost.

Ústup – ústup má být prováděn, pokud situace nedovoluje delší možnost obrany úseku. Ústup je třeba vést organizovaně a proti případným útokům protivníka klást odpor. Ústup má pouze časový charakter – po přeskupení a dobavení materiálem má být proveden protiútok. **K ústupu je třeba přímého rozkazu důstojníka staršího důstojnického sboru.** Existuje možnost obklíčení. Při takové situaci nesmí dojít k chaosu a není třeba se obklíčení bát. Je třeba zorganizovat dočasnou obranu a provést útok a pokusit se tak dostat se z obklíčení, které je možné provést až po **přímém rozkazu důstojníka staršího důstojnického sboru.**

Velitelé musí pochopit, že tento předpis představuje hlavní principy vedení boje. Situace na frontě často vyžadují neobvyklá řešení.

Hlava první - obecná ustanovení

1. Pěchota RKKA je hlavním druhem vojska armády. Je silná ve schopnosti vedení palby a zároveň je schopna postupovat vpřed a zakončit útok bodákovým útokem. Je schopna vést boj na různých bojištích za jakéhokoli počasí. Různé druhy palných zbraní jí dovolují vést různé druhy boje a je schopna řešit mnohé bojové úkoly. Pouze ona je schopna udržet dobyté území.
2. Úkoly pěchoty v boji jsou:
    - **a.** V útoku: vhodně kombinuje palbu a přibližování se protivníku, zničit ho na hlavu třeba i v boji muž proti muži, či zajmout vojáky protivníka. Zároveň má za úkol opevnit dobyté území.
    - **b.** V obraně: vést palbu proti nepříteli, ať už pěchotě či tankům a tvrdošíjně bránit své území. Pevná obrana je ctí pěchoty. Své pozice chrání stůj co stůj a může je opustit pouze po přímém rozkazu velitele. Chytré přesouvání ve směrech útoků a úporná obrana jsou důležité pro chod boje.
3. Základy úspěchu v boji
    - **a.** Jasné pochopení úkolů, co se žádá a jak toho má být dosaženo
    - **b.** Co nejlépe využít svých bojových prostředků pro proniknutí do protivníkových řad.
    - **c.** Znát bojové složení a prostředky protivníka.
    - **d.** Být v neustálém kontaktu s protivníkem, nedat mu možnost oddechu.
4. Pro úspěch v operaci pěchota musí:
    - **a.** Být vždy připravena vést boj
    - **b.** Nedat možnost protivníku být nenadále přepaden. Vést průzkumy do týlu nepřítele a mít přehled o jeho pohybu.
    - **c.** Mít v pohotovosti protileteckou, protitankovou a protichemickou obranu.
    - **d.** Vzájemná spolupráce v rámci pod-rozdělení a sousedními jednotkami.
    - **e.** V dnešní době je pro úspěch v operaci s malými ztrátami třeba umět se rychle přesouvat a po přesunu okamžitě zalehnout
    - **f.** Pěchota se musí po každém přesunu vždy zakopat, pokud velitel toto neuzná za vhodné.
5. Palba pod-uskupení pěchoty
    - **a.** Úspěchu v boji je možné docílit větší koncentrovaností palebné síly pod-rozdělení na úsek, kam má být veden útok, poté je možné rozbít nepřítelovu obranu a uskupení po částech.
    - **b.** Pro úspěch v boji je třeba:
        - i. Pro úspěch v boji je třeba palebné spolupráce pěchoty a dalších druhů vojsk. Organizace palby hraje také důležitou roli, nárůst koncentrace palby je důležitá především v útoku. V obraně vést palbu po protivníkovi, aby nedošlo k nebezpečnému přiblížení.
        - ii. Neustále pozorování bitevního pole, hledání nových cílů a jejich označení pro provedení jejich porážky.

iii. Pevný pořádek v pořadí cílů, na které se bude útočit. Je třeba rychlosti.
iv. Neustálé zásobování důležitých věcí, správné bojové vybavení (tj. vystrojenost) a čitelná práce týlu.

6. Velitelé družstev a čet jsou povinni:
   a. Ukázat všem orientační body, očíslovat je zprava doleva (naznačeno v osnově) a dát jim pojmenování.
   b. Určit dalším pod-rozdělením pás odstřelování a pro lepší pořádek ve vedení palby, spojit se spojkou, nebo vizuálně se sousedními jednotkami.
   c. Chytře vybírat hranice palby (hranice palby = hranice, kde družstvo zaujme pozici a vede palbu), přitom měnit pozice, ze kterých se palba vede.
   d. Neustále sledovat dění na bitevním poli, odhalit a očíslovat nové cíle, rozhodnout jejich pořadí a vybrat zbraně a způsob, jakým je nejlepší cíl zničit.
   e. Využívat pomůcky, pro určení vedení palby – úhloměry např.
   f. Vybrat výhodný moment pro zahájení palby, ukazovat nové cíle, v nutných případech zahájit nastřelování se na cíl, vést palbu z jednoho cíle na druhý.

7. Palba z pušek a protitankových zbraní se vede po střelách – řídce nebo častě; ze samopalů a kulometů se střílí po jednotlivých střelách, automatem nebo dávkami. Z minometů se vede palba po jedné střele, rychle a metodicky. Střelba je povolena až na rozkaz velitele družstva nebo čety. Pro vedení palby po jednom-řídce, udává velitel čísla cílů, vede nastřelování na cíl, výšku mířidel, přitom velí: Редко, справа (слева или справа и слева) по одному – огонь. Прямо по пулемету, шесть, под цель, редко, справа по одному – ОГОНЬ. По автоматчикам, четыре, в пояс, редко, по пять патронов – ОГОНЬ! Při palbě po jednom-řídce, vojáci nezůstávají strnulými a neustále provádí zaměřování cílů. Palba naznačená číslem patron se vede bez pořadí cílů, pokud se číslo neudá, vojáci si sami rozhodnou.
   a. Pro vedení časté palby se velí: Часто огонь! Příklad: По атакующей цепи, два, в пояс, часто – ОГОНЬ! Palbu vedou bez pořadí cílů až do ukončení palby velitelem – signálem nebo ústním rozkazem. Po soustřeďování živé síly protivníka ve všech možných druzích bojů, za pochodu pro odražení nenadálých útoků koní a kolon protivníka, v bitvě s nízkoletícími letadly protivníka, pomáhá co nejdisciplinovaněji, a nikdy jinak, pomáhat svému velitelovi a v potřebný okamžik zavolat svoje pod-rozdělení do zbraně a zahájit tzv. залповый огонь – provádí se po družstvech, četách a někdy i rotách. Při tomto způsobu střelby velitel velí: По таковой-то цели, отделение, залпом, прицель, целиться туда-то. Отделение – ПЛИ! Po tomto rozkazu nabijí vojáci zbraň, po určení výšky mířidel velitelem, nastaví mířidla a provedou zamíření. Po rozkazu ПЛИ se provede pouze jeden výstřel, přičemž se zbraň opět nabije. Samopalníci po rozkazu ПЛИ provedou střelbu jednou dávkou.
   b. Pro ukončení palby zavelí velitel rozkaz - Стой! Nebo provede jedno delší zapískání. Při přískocích se velí pro ukončení palby - Стой, Курок!
   c. Velitelé družstev a čet během boje upravují výšku mířidel, cíle a zaměřování, pokud je to nutné, a to pomocí rozkazu, domluveného signálu nebo pomocí spojek. (связных).
   d. Velitelé rot dávají velitelům svých pod-rozdělení bojové palebné úkoly.

8. Pokud se objeví cíl, který nemůže být zničen střelbou určitého pod-rozdělení. Velitel o tom podá hlášení svému nadřízenému a označí cíl nejbližšímu veliteli dělostřelců, minometčíků, kulometčíků atd., kteří jsou schopní cíl zničit.

9. Velitel musí v boji uplatňovat v široké míře manévrování – čili nezůstává se svým družstvem na jednom místě, ale mění pozice tak, aby byl na těch nejlepších pozicích, které pole bitvy nabízí. Je možné i změnit bojový tvar jednotky pro lepší vedení boje. V souvislosti s tím, v přestávkách zároveň je třeba uplatňovat rychle a chytře základní manévry (обхват, обход, прорыв, отход).

- **a.** Při obchvatu křídla protivníka, obchvacující družstvo pokračuje v palbě i s družstvem, které váže nepřítele na středu.
- **b.** Při obchodě pod-rozdělní, provede útok na křídlo nebo týl nepřítele. Nemá bezprostřední palebný kontakt s jiným pod-rozdělením, operujícím ve středu.
- **c.** Ústup (provádí se pouze po rozkazu důstojníka staršího důstojnického sboru) má za cíl:
  - i. Zabrat nové, výhodnější pozice
  - ii. Odvést část sil zpátky, přitom se musí protivník zadržovat palbou, aby se pak nepřítel, který opustí své pozice, mohl zničit úderem zboku.
  - iii. Zničit útočící jednotky nepřítele z týlu

10. Bojový pořádek (=bojové rozvinutí útvaru):

- **a.** Pěchota v boji dodržuje bojový pořádek, který musí být k úspěšnému provedení bojového úmyslu:
  - i. Je třeba dodržovat nejvyšší možnou spolupráci v boji pěchoty s dalšími bojovými prostředky, a to až do konce boje.
  - ii. Využít co možná nejlépe všechny prostředky pěchoty pro zničení protivníka a možný nástup do útoku.
  - iii. Během boje být v kontaktu se sousedními jednotkami a hlavně uvnitř pod-rozdělení mezi sebou.
  - iv. Nejlepší využití daného prostoru pro úspěšné odražení protivníka, zvláště tanků.
  - v. Provádět protileteckou obranu.
- **b.** Bojový pořádek praporu stojí na bojovém pořádku rot a jejich prostředcích pro vedení boje.
- **c.** V rámci praporu se roty rozevírají do linií (линия), nebo natočené úhlem (углом вперед) k linii protivníka – úhlem znamená – jedna rota je více vpředu, druhá a třetí po stranách jdou za ní, ale v jejím týlu! Nebo úhlem vzad (углом назад) – opak předešlého. Nebo уступом вправо (влево) – dvě roty na jedné linii, třetí je na pravé straně (levé) více vzadu.
- **d.** Bojový pořádek rot stojí na bojovém pořádku čet a jejich prostředcích vést boj.
- **e.** V boji provádí stejné rozvinuté útvary, jako prapor. Kulomety jsou umístěny na křídlech každé z čet, aby mohly krýt palebný prostor mezi četami.
- **f.** Družstvo a četa se v boji rozvinují do bojové linie (в цеп). Intervaly jsou 6-8 kroků voják od vojáka.
- **g.** Pro odražení nenadálých útoků protivníka, především na křídlech a podpoře jednotek vedoucích boj, mají za povinnost mít velitelé pluků a rot rezervy. Velikost rezerv závisí na úkolu, který se má provést. Při útocích normálního charakteru se doporučuje mít v záloze četu automatčíků, četu protitankových děl atd.

11. Velitel v boji se nachází:
- **a.** Velitel družstva přímo v cepi (cep – útvar podobný rojnici) svého družstva.
- **b.** Velitelé čet a rot za bojovým pořádkem svých pod-rozdělení, ale na místě, ze kterého mohou sledovat situaci. Pouze v nutných případech je těmto velitelům dovolena účast v poli a vést boj osobně z první linie

12. Povinnosti velitelů:
- **a.** Velitel nese plnou zodpovědnost za stav a bojovou přípravu svého pod-rozdělení, za jeho organizaci jeho pod-rozdělení v boji

13. Velitel musí:
- **a.** Být na vysoké morálně-politické úrovni, být velmi disciplinovaný, být připraven k boji spolu se svými podřízenými.
- **b.** Směle brát na sebe zodpovědnost za boje.
- **c.** Být pro své podřízené příkladem pracovitosti, chrabrosti, obětavosti, a to především v nejtěžších chvílích a tímto chováním plnit bojové úkoly.
- **d.** Bystře a s umem velet svým pod-rozdělením.
- **e.** Neustále zdokonalovat svoji fyzickou a psychickou připravenost.
- **f.** Znát svoji zbraň.
- **g.** Znát předpisy RKKA.
- **h.** Zkoumat techniku protivníka a jeho taktické prostředky
- **i.** Neustále zvyšovat připravenost svého (svých) pod-rozdělení, je třeba, aby znali svoje zbraně a stali se mistry ve své činnosti.
- **j.** Znát stav svého (svých) pod-rozdělení, charaktery svých podřízených a vojáků, jejich výstroj, stupeň jejich vzdělání, počet munice (боеприпаса), zásoby potravin (продовольствия), stav uniforem a obuvi a dalších věcí.
- **k.** Starat se o oddych jednotky (-tek), ubytovací podmínky, dávat tresty za prohřešky, stmelovat vojáky a zachovávat bojové tradice jednotky.

14. Přesné a včasné vyplnění rozkazu je základním bodem velitele RKKA.
Při zásadní změně situace, že dojde k nedoručení rozkazu, jedná velitel podle své intuice.
Neschopnost splnit rozkaz velitele nemůže sloužit jako ospravedlnění nečinnosti v boji.
K dosažení úspěchu v kterémkoli boji je třeba umět použít mysl, být iniciativní, přelstít protivník a použít důvtip.

15. Současné bojové operace jsou charakterizovány mohutnými dělostřeleckými přepady minometů, tanků, děl – je třeba být rychlý a přizpůsobit se situaci a umět rozhodnout. Toto se vyžaduje ode všech velitelů všech stupňů, výborným uměním používat techniku, zbraní a prostředků, fyzických a morálních sil podřízených.

16. Důstojník staršího důstojnického sboru dává velitelům obecný úkol:
- **a.** **Общая задача** v ofenzivě závisí na síle, charakteru prostoru a systému obrany protivníka. Dělí se na **Ближайшаю задачу a последуючую задачу,** které vymezí postup vyplnění obecného úkolu.
- **b.** **Ближайшая задача** zahrnuje obklíčení nebo zničení protivníka s cílem narušení jeho obraných pozic, útok se provádí ve směru ukázaném velitelem, v prvé řadě je třeba umlčet protivníkovu palbu ze zbraní, minometů a protitankových zbraní. Tento úkol se vyplňuje jako první, ale napřed je třeba uvést jednotku (y) do bojového pořádku.

c. **Последуючая задача** definuje závěrečné cíle a vyplývá z předešlého úkolu – viz výše. Její obecnou částí je umlčení protivníka v ukázaném směru a hloubce. Tento rozkaz potřebuje pro své vyplnění doplňující nebo nové cíle bojujícím jednotkám.
d. Obě předešlé úkoly ale mohou být vzhledem k situaci jiného charakteru (příklad – překročení řeky a následné zničení). Při obraně se obecný úkol nedělí.

17. Jakmile velitel dostane bojový úkol, musí na místě:
a. Vyhodnotit úkol, porozumět mu a očíslovat si pořadí cílů. Ujasnit si roli svého podrozdělení a svých sousedů, jaký čas je vymezen pro tento úkol, kde se nachází protivník, v jaké je sestavě a kolik má sil, stav zbraní a jeho prostředky. Musí vybrat nejvhodnější manévr v závislosti na charakteru terénu.
b. Pokud vyřešil tyto problémy: definuje cíl operace a způsob, jakým to provede
c. Na místě ukázat výše uvedené velitelům družstev, přičemž rozděluje bojové úkoly (viz bod 16) a způsob útoku: obchvat, obejití protivníka
d. Zkombinovat v operaci různé druhy vojsk a jim přidělit úkoly.
e. Zabezpečí možnost obrany pro případ útoku tanků a letadel.

18. Velitelé pluků, rot a čet zadávají orientační body a rozkazy **sdělují ústně**.
a. Pokud čas dovoluje, posílá rozkazy v písemné podobě. Je třeba napsat:
    i. Informace o protivníkovi
    ii. Úkol jednotky
    iii. Poloha sousedních jednotek a jejich úkoly
    iv. Řešení úkolu
    v. Úkoly – bod 16., definovat cíle a prostředky a časový plán
    vi. Míra protivzdušné, protitankové a protichemické obrany
    vii. Míra zabezpečení stykových míst jednotek
    viii. Signály a ústní znaky pro spojení, pozice velitelství, zdravotní služby a zásobovací služby
    ix. Uvést více jak dva zástupce hlavního velitele
b. Velitel pluku a roty určí místo, kde má být situována zdravotní služba, velitel pluku určí místo, kde bude situována zásobovací služba.
c. Rozkaz má být jasný, krátký, bez zdůvodňování, ale napsán tak, aby podřízený přesně pochopil, co se od něho očekává.
d. Po vydání rozkazu čeká velitel na potvrzení o přijmutí jeho rozkazu.
e. Rozkazy v týlu se vydávají pouze ústně.
f. Velitel družstva na místě ukáže orientační body a řekne jednotce:
    i. Kde se nachází protivník a jaká je jeho činnost
    ii. Jaký úkol má jeho jednotka
    iii. Kde jsou sousedi a jaký je jejich úkol
    iv. Rozdá úkoly každému vojáku
    v. Domluví signály a znaky
    vi. Velitel družstva určí své zástupce.

19. Své řešení je velitel povinen směle a bez pochybností provést, přičemž se od něho žádá přesné splnění rozkazu napnutí všech sil.

20. V boji je velitel povinen neustále provádět:
a. Průzkum
b. Zkoumat bitevní pole, nebe (letectvo), signály svých velitelů a pozice svých sousedů

c. Doplňovat potřebné rozkazy vzhledem k situaci
d. Bezpečně krýt místa na křídlech, kde dochází ke kontaktům se sousedními jednotkami
e. Prověřovat vyplnění rozkazu
f. Přijímat znaky a signály svých nadřízených velitelů, svých sousedů a rychle úkoly vyplnit
g. Přijímat znaky a signály leteckého, tankového a chemického poplachu, zajistit míru obrany
h. Okamžitě vyhodnocovat výsledky střelby svého družstva, minometů, kulometů, tanků atd.
i. Řídit zakopávací práce
j. Palbou krýt činnost pěchoty a ženistů, kteří se snaží překonat či zničit překážky
k. Bez prodlení informovat o situaci svého nadřízeného
l. Být chrabrý, vyplňovat rozkazy, přemýšlet a využívat důvtip
m. Organizovat pomoc raněným

21. Velitel se musí informovat o situaci u svých sousedů, usilovat o vedení spolupráce svého pod-rozdělení.

22. Velitel musí být příkladem revolučního ducha, bdělosti a chrabrosti, dodržovat řády a předpisy, držet vojenské tajemství a tvrdě zamezovat v šíření nesmyslů a řečí, které by mohli poškodit chod jednotky.

Hlava druhá - voják

Obecná ustanovení

29. Boj – nejtěžší zkouška morálních a fyzických kvalit a fyzické kondice vojáka. Než přijde skutečný boj, často je třeba urazit značnou vzdálenost, voják může být únavný, pochod trvá i několik dní, dnem i nocí. Proto, aby vyplnil svůj bojový úkol, je voják povinen nést veškeré tyto rozmary svoji pracovitostí, neúnavnou činností a udatností a neustále se snaží dostat se až k protivníkovi, snaží se o jeho zničení, nebo zaujetí.

30. Každý voják musí:

- **a.** Bezpodmínečně, přesně a rychle vyplnit všechny příkazy a instrukce velitel
- **b.** Znát úkoly své, družstva a čety
- **c.** Znát dokonale svoji zbraň, ovládat ji a držet ve stavu bojové pohotovosti
- **d.** Držet své místo v bojovém pořádku, přemisťovat se po rozkazu velitele a neustále držet kontakt s velitelem a sousedními vojáky
- **e.** Být nápomocen druhým ke splnění vytyčeného cíle. Pomáhat si mezi sebou, krýt se střelbou, granáty, chránit jeden druhého bodákem, lopatou. Chránit v prvé řadě ale svého velitele.
- **f.** V boji vést střelbu s klidem a přesností. V případě, že stav munice klesne na polovinu, voják toto neprodleně hlásí veliteli. Situaci vyřešit sebráním munice od mrtvých, raněných.
- **g.** Při návratu z týlu se dovybavit municí
- **h.** Při zastávkách v boji se okamžitě maskovat a krýt.
- **i.** Neustále sledovat dění na bojišti, spatří-li letadla, zahlásí to veliteli.
- **j.** Při zahynutí velitele či jeho ranění být schopen vzít na sebe zodpovědnost za vedení zbytku družstva a pokračovat v boji.
- **k.** Pokud se ztratí z dohledu svého družstva, okamžitě se přidá k nejbližšímu bojujícímu jinému družstvu a pokračuje v boji v jeho sestavě.
- **l.** Při zranění se ošetřit a pokračovat v boji. V případě horšího zranění o transportu zraněného rozhoduje velitel. S sebou si musí vzít pušku a jeden zásobník patron. Pokud se nebude moct hýbat, odplazí se k nejbližšímu křoví a počká na zdravotníky.
- **m. Zakazuje se opustit bitevní pole v boji s cílem dopravit raněného ke zdravotníkům.**

31. Každý voják musí nenávidět nepřítele, chránit vojenské tajemství, bdít a pomáhat odhalovat špióny a být věrný své vlasti. **VOJÁK RUDÉ ARMÁDY SE NIKDY NEVZÁDÁVÁ, ANI POD RŮZNÝMI VÝHRUŽKAMI NEPŘÍTELE A MOŽNOSTI SMRTI. ZA ŽÁDNOU CENU NESMÍ VYZRADIT VOJENSKÉ TAJEMSTVI.**

32. Voják si musí být vědom, že může svojí zbraní zastavit střelbu nepřítele z kulometů i minometů, nemá se čeho bát. Musí využít moment překvapení.

33. Voják musí umět ničit tanky. Pokud tanky postupují bez přítomnosti pěchoty, lze je zničit protitankovými granáty, Molotovovými koktejly, vede palbu do průzorů, splétá dohromady více granátů, může použít minu ke zničení pásů. Postupuje-li s tanky i pěchota, družstvo se rozdělí na dvě podskupiny – jedni střílí po pěchotě a kryjí tak postup svých druhů, kteří se snaží dostat blíže k tanku a zničit ho.

34. Voják může být pověřen velitelem skupiny (staršim grupy ,staršim dozornym, staršim sekreta), pak bude odpovídat za svojí skupinu v takové míře, že bude schopen vyplnit rozkaz.

35. Je vybaven ochranným oblečením proti chemickým zbraním – maska a „atombordel“ (nakidka).

Specializace vojáka

Pozorovatel (набюдатель)

36. Pro neustálé pozorování bojiště se určují vojáci-pozorovatelé, tito vedou pozorování:

- **a.** Protivníka – jeho poloha, pohyb, zbraně, polohy tanků, děl, minometů atd.
- **b.** Pro určení místa dalšího přesunu svého pod-rozdělení či skupiny
- **c.** Sleduje i svého velitele a velitelské stanoviště – přijímá jejich signály, poplachy letecké a chemické
- **d.** Při přesunu velitel voják neopouští svoji pozici a neustále provádí sledování

37. V případě spatření protivníka a dalších důležitých událostech, okamžité hlásí veliteli, přičemž nadále provádí pozorování a ukazuje daným směrem, aniž by pohnul hlavou, a hlásí pozici (daleko, blízko, u lesa…). Spatří-li letectvo nepřítele (více jak tři letadla), tanky či jezdectvo či začátku protichemického útoku hlásí: „ВОЗДУХ!“, „ТАНКИ!“, „КОНИЦА!“, „ГАЗЫ!“.
Pozorovatel musí měnit pozornost a případně hlásit spatřené objekty a přítomnost nepřítele nejbližšímu veliteli.

38. Pozorovateli se zadává pás pozorování a orientační body. V bitvě pozorovatel by měl zaujmout vyvýšené místo, aby měl široký obzor, a kde by se mohl dobře zamaskovat. V noci se nesmí spoléhat pouze na zrak, ale spíše na sluch a čich. V noci by se měl maskovat někde jinde, než na vyvýšených místech, aby ho nebylo vidět ve svitu měsíce.
Pokud bude pozorovateli poručenu, zavede si pozorovací deník, kam zapíše spatřené objekty a jednotky nepřítele.

Odstřelovač (снайпер)

39. Odstřelovač je přesný střelec, jeho úkolem je likvidování nepřátelských odstřelovačů, důstojníků, pozorovatelů, kulometných hnízd – zvláště křídelních. Svým vybavením může zastavit tanky (např. střelba to průzorů), střílet po nízko letících letadlech a rychle mizících cílech.
Pro úspěšné vedení boje je odstřelovač povinen:

- **a.** Umět zneškodnit cíl jedním výstřelem
- **b.** Udržovat zbraň s optikou v perfektním stavu
- **c.** Využívat prostředky a obleky maskování
- **d.** Vytrvale a neustále sledovat dění na bojišti, vyhledávat prozradivší se cíle a určovat jejich vzdálenost
- **e.** Opatrně a nenápadně se přiblížit k cíli (v obrané linii za přední okraj), trpělivě čekat (někdy i několik hodin) a ve vhodném okamžiku zasáhnout cíl a poté opustí nepozorovaně pozici.
- **f.** Operovat v noci, v nepříznivém počasí, v členitém terénu, kde mohou být miny a překážky.
- **g.** Odstřelovač musí svítivou střelou navádět na vážné cíle palbu pěchoty, dělostřelectva a minometů. Do tanků se svítivou nestřílí.
- **h.** Ve vyhraněných situacích musí vést palbu k podpoře např. obrany a taktéž umět porazit nepřítele v boji muž proti muži.

Automatčík (автоматчик)

40. Automatčík může být pouze elitní, odborný voják. Bystrost, smělost a připravenost k palbě a samostatnost v bitvě, to jsou vlastnosti, které musí být samopalníku vlastní.
Rychle zaútočit, způsobit ztráty nepříteli, vyvolat v jeho řadách paniku a následovně nepozorovaně zmizet – to bývají běžné úkoly dávané automatčíkům.

41. Úkoly automatčíků:

- **a.** Činnost na křídlech, v týlu protivníka a strojení pastí, aby zničil živou sílu nepřítele, jeho štáb a spojky.
- **b.** Účast v tankových desantech
- **c.** Pronikání přes bojová uskupení nepřítele
- **d.** Pátrání po nepříteli a čištění jeho pozic
- **e.** Posílení palebné síly předního okraje obrany
- **f.** Likvidace nepřátelských automatčíků, kteří pronikli přes naše linie
- **g.** Zadržet nepřátelský postup do hloubky obrany
- **h.** Utajené manévry

Nosič/podavač (Подносчик)

42. Tento pomocník je povinen včas zásobovat své družstvo municí a všem, kteří potřebují munici v boji. (mazáni a vodu do kulometů, náhradními částmi).
Nosičem může být jakýkoli voják z družstva, který je jmenován velitelem, proto musí být každý voják rychle a účinně zásobovat družstvo municí, nábojovými pásky apod. Tento voják také musí znát pozici zásobovací stanice své roty.

Spojka (Связной)

43. Voják určen k předávání ústních nebo písemných rozkazů nebo hlášení z vedeného pozorování signálů staršího důstojníka.
Musí to být voják s dobrou fyzickou zdatností, pamětí, sluchem, musí být gramotný a vzdělaný.
Musí znát polohu svého družstva a také tajné pozice, ze kterých vede pozorování velitel, ke kterému může být poslán.
Po obdržení rozkazu nebo zprávy si musí ujasnit přesné instrukce a taky komu jsou určeny a jaký čas má pro doručení zprávy. Dokumenty schová tak, aby zamezil ztracení zprávy. Musí se pohybovat rychle a skrytě a do určené doby dorazit do cíle.

44. Po doručení dokumentů, spojka má za úkol se okamžitě obrátit na cestu zpět k důstojníkovi, který pověřil spojku donesením zprávy. Důstojníkovi sdělí, komu a kdy předal zprávu a také stav jednotky, ke které zprávu nesl a veškeré důležité události, které viděl cestou na štáb.
Pokud je spojka raněna nebo onemocní, je povinen předat zprávu nejbližšímu veliteli osobně nebo přes vojáky, aby bylo včas doručeno adresátovi.

45. Posílaný dokument se za žádnou cenu nesmí dostat do nepřítelových rukou a v případě hrozícího zajetí či obklíčení, spojka dokumenty spálí, důkladně roztrhá nebo zakope do země.

Vozka (Ездовой)

46. Vozka se stará o dobrý stav koní a vozíku, který mu byl svěřen do starosti. Jeho úkolem je přivézt do určeného místa vše potřebné pro mužstvo, jako munice a bojové vybavení. Vozka musí znát pozice kulometných hnízd, minometů a lehkého dělostřelectva, pozice jednotek a cesty k nim.
Musí maskovat vozík i koně před leteckým přepadem. Být pozorný k signálům velitele a okamžitě vyplnit, co se od něj žádá. V nutném případě je povinen přebrat místo raněného vojáka od kulometu nebo minometu a pomoci při útoku.

Strážný post (Сторожевой пост)

47. Stráž se vyčleňuje ze sestavy karaulu nebo pod-rozdělení a skládá se z časovovo a podčaska a úkolem je hlídat okolí z daného místa a informovat o spatření protivníka a zadržet podezřelé lidi, které prošli pásmem ochrany. Strážní post se podřizuje velení veliteli hlídky, je zodpovědný veliteli, který ho na post poslal (velitel čety nebo roty).
Nejdůležitějším úkolem je hlásit spatření protivníka svému veliteli.

48. Časovoj i podčasok vedou pozorování zároveň spolu, jejich úkolem je zaujmout místo, ze kterého budou moci pozorovat, přitom budou skryti protivníku a přitom se mohli být v kontaktu (ve dne – polohlasem, signály, v noci – signály a šeptem). Za hlídku nese zodpovědnost časovoj, podčasok vede pozorování a je podřízen časovomu, plní jeho rozkazy. Oba u sebe musí mít plný předepsaný počet patron, zbraň nesmí dávat z ruky a mají připraveny ruční granáty, či molotovovy koktejly k vrhu.

49. Místo, ze kterého budou pozorovat okolí, musí být kryto tak, aby je nespatřil nepřítel a měli dostatečný výhled na obzor. Jeden z nich se může skrýt v budově, druhý musí být mimo. Neustále ale pozorují okolí a dění směrem k frontě.

50. Oba nemají právo kouřit a nesmí provádět žádnou činnost, kterou by se prozradili. Mluví jen v nutných případech. V případě šelestu, podezřelého zvuku, podčasok po rozkazu či signálu časovovo okamžitě toto hlásí svému veliteli domluveným znakem nebo signálem. V případě neočekávaného napadení, stráž zahajuje palbu.

51. Nemají právo propustit nikoho, který přichází ze strany protivníka nebo kdo opouští naši stranu. Všechny přibližující se okřikne: СТОЙ!, a to na 75 metrů ve dne, v noci není stanoveno. Zadrženému časovoj přikáže odložit zbraň na zem a odejít na pár kroků od ní. Vyzve podčaska, aby urychleně toto sdělil veliteli a do příchodu velitele nepovolit zadrženému hnout se z místa, nesmí s ním vést rozhovory a být připraven k výstřelu.
Pokud po výkřiku nereaguje, strážný musí vystřelit.

52. Při vyměňování stráží se časovoj mění v podčaska a podčasek se stane součástí karaula. Směna časového ve dne není pevně stanovena – od jedné hodiny do tří. V noci dvě hodiny a v zimě záleží na počasí.

53. V případě zahájení ofenzivy protivníka o tomto informuje okamžitě svého velitele a oba okamžitě přecházejí v karaul.

Секрет

54. Sledování protivníka a varování o jeho pohybu svému vojsku v daném směru útoku protivníka, to je úkol sjekretu, který vzniká ze strážní jednotky nebo jednotky v obraně. Sjekrety se ukrývají v místech, odkud je není vidět a přitom mohou vést pozorování přesunujících se nepřátel. Musí být vždy v plné bojové pohotovosti, sledovat, poslouchat nepřítele a sledovat, zda ve vzduchu nejsou cítit podezřelé látky.
Sjekret tvoří tři vojáci, přičemž jeden velí ostatním. Zakazuje se mluvit, kouřit a provádět činnosti, které by vedly k jeho odhalení. Nikoho nezadržuje a nikoho se neptá. Jednotlivce nebo skupiny do tří protivníků propouští. O odhalení skupiny více nepřátel a tanků, je povinen sjekret o tom předat okamžitě zprávu veliteli. V případě odhalení či ofenzivy protivníka, zahajuje palbu a nepřestává sledovat při ústupu nepřátelská vojska. Sjekret se stahuje po určené době nebo po domluveném signálu.

Hlava třetí - družstvo

Obecná ustanovení

55. Střelecké družstvo – základní pod-rozdělení pěchoty RKKA. Své bojové úkoly řeší palbou, bodákem, granáty či Molotovovými koktejly. Družstvo je podřízeno velení čety, jinak je samostatné.
56. Velitel musí v boji vidět všechny své vojáky a bezprostředně velet každému z nich.
57. Velitel družstva ve všech situacích provádí bojové „rozpočítávání“.
58. Určí specializace vojáků – pozorovatel, pomocník a spojka.

Střelecký oddíl v ofenzivě

59. Střelecký oddíl v útoku musí jednat směle a rozhodně, vede palbu na protivníka, rychle se k němu přiblíží, zaútočí granáty a dobude pozice v boji muž proti muži, nebo protivníka zajme.
60. V rozvinuté četě velitel družstva vede své družstvo určeným směrem a pozoruje signály velitele čety. Družstvo po zahájení palby nepřítelem se začne rychle přesunovat z jednoho krytu do druhého, využívá přitom vlastnosti terénu, a využívá výsledků palby kulometů, minometů, dělostřelectva, náletů letectva a rozvine se do nejvhodnějšího útvaru – kolona po jednom, zmejka, cep. Odkrytá území družstvo překonává v koloně po jednom nebo v cepi a rychlými přískoky – během „pauz“ palby protivníka.
61. Pro rozvinutí útvaru z kolony po jednom v zmejku nebo v cep se velí: Отделение, на токой-то предмет, направляющий такой-то од середины (вправо, влево) – В ЦЕПЬ! Postupuje se, jak je ukázáno na obrázku:

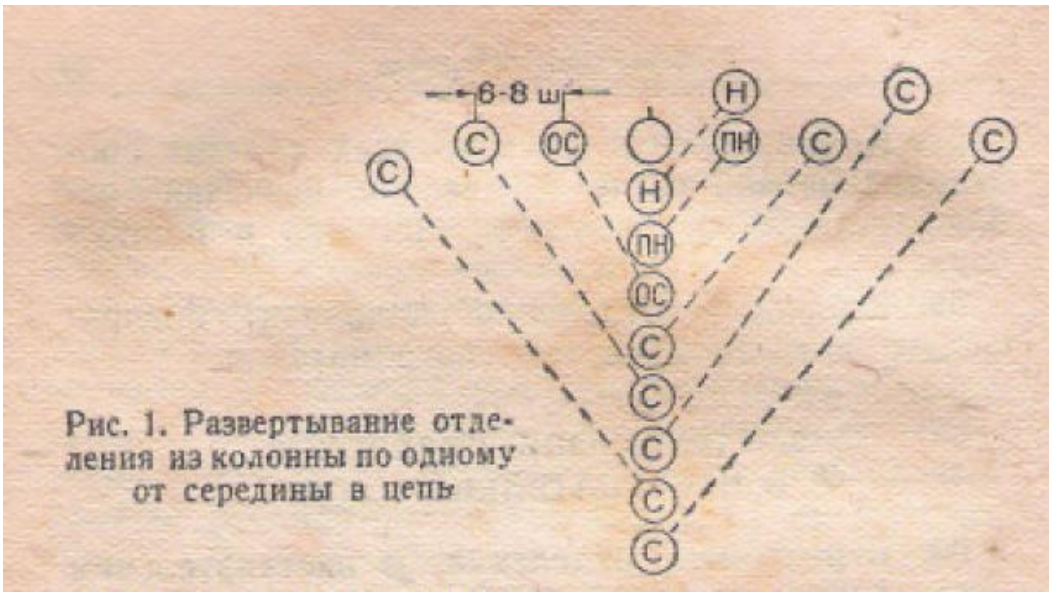

Rozvinutí v cep

62. Po ispolnitelnom příkazu napravljajuščij pokračuje v pohybu na daný předmět a ostatní vojáci vybíhají na jeho linii, intervaly mezi vojáky jsou 6 až 8 kroků, nebo jak určí velitel. Po rozkazu СТОЙ! vojáci zastaví na svých místech a dobijí zbraně.
Pro obnovení pohybu se velí: КУРОК, на такой-то предмет, направляющий такой-то, на такой-то, отделение – (бегом) ВПЕРЕД! Nebo: Перебежка справа (слева) по одному (по два), направляющий такой-то, на такой-то рубеж – ВПЕРЕД! Po tomto rozkazu voják, který je na řadě dobije pušku, zajistí zbraň a provede prudký přískok.

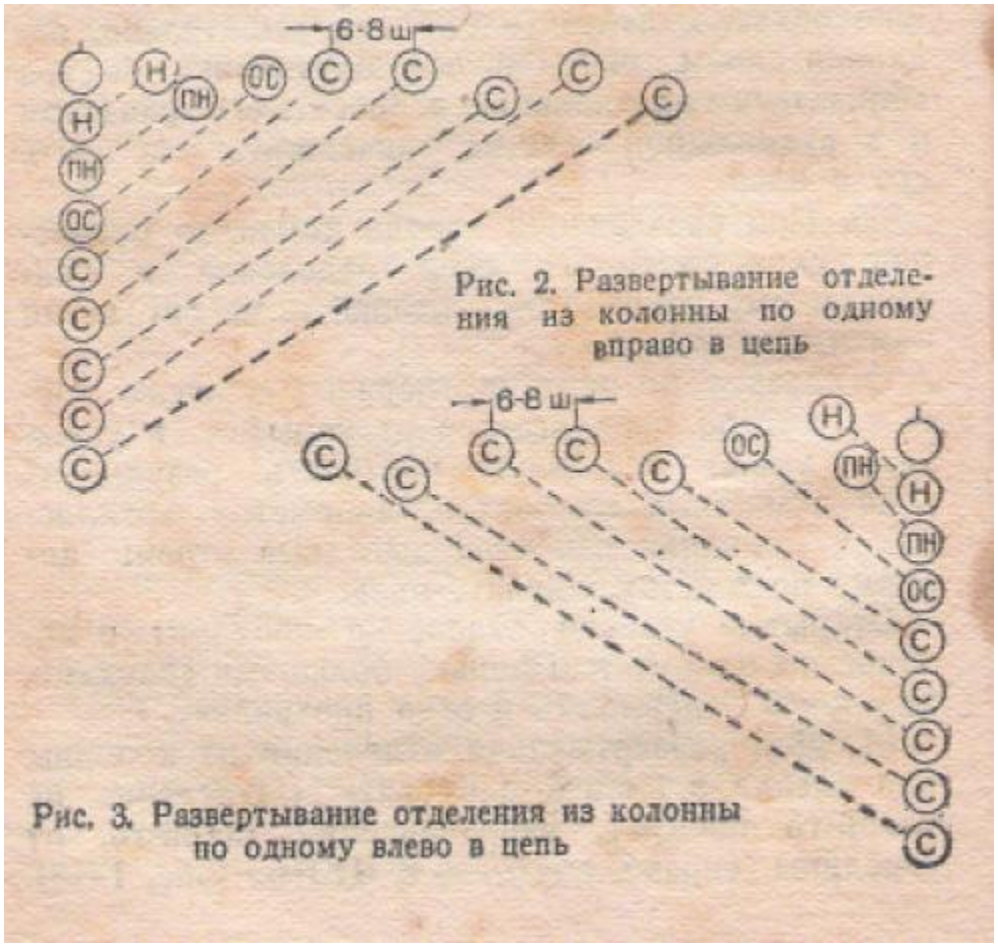

Rozvinutí v cep zprava a zleva

63. Kulomet mění pozice po rozkazu velitele. Na novou pozici se dostává jako první, je kryt palbou družstva a sousedů nebo nejdříve bude krýt přískok pěchoty a poté se přesune.

64. Z výchozího bodu útoku organizuje velitel sledování, určí správný směr útoku a hranice, které vytyčil velitel čety, který zadá družstvu bojový úkol a přikazuje zakopat se. (viz obr 4.)

65. Po zahájení ofenzivy velitel, který také vede palbu a kryje se na přístupech k nepříteli je povinen samostatně vést své družstvo vpřed na hranice určené velitelem čety. V závislosti na charakteru bitevního pole a palbě protivníka, velitel rozhodne, jak se úsek překoná (urychleným krokem, přískoky, plazením).

66. Na odkrytých místech a při silné palbě protivníka, velitel musí provádět přískoky po jednom, postup kryje družstvo palbou. Každý voják, který dosáhne vytyčené hranice, se okamžitě zakopává, či hledá místo vhodné ke krytí. Palbu vede podle rozkazů velitel, nebo, nejsou-li žádné rozkazy, vede palbu dle svého uvážení. Napravljajuščij přebíhá jako první.

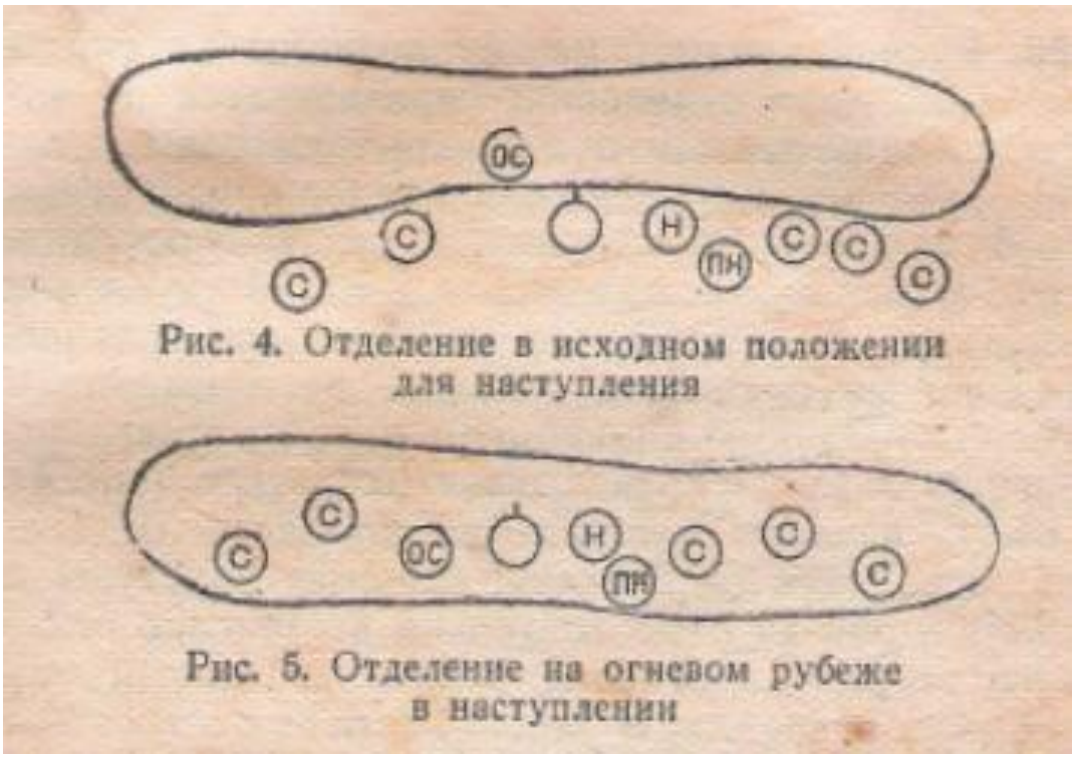

Рис. 4. Отделение в исходном положении для наступления

Рис. 5. Отделение на огневом рубеже в наступлении

67. Velitel družstva dává pozor, zda vojáci družstva postupují a dodržují zásady maskování a krytí se za nerovnosti terénu, podle barvy půdy, výšky porostu, přitom se neustále vyrovnávají ve směru útoku tak, jak bylo určeno velitelem a dodrželi tak směr útoku.

68. Délka a rychlost přískoků závisí na palbě protivníka a charakteru terénu, čím je prostor odkrytější a palba protivníka silnější, tím kratší a rychlejší by měly přískoky být.

69. Přískoky musí být prováděny neočekávaně, je třeba se rychle zvednout, přeběhnout využívaje nezacílené palby protivníka poté rychle padnout na zem a odplazit se kousek stranou a zaujmout palebnou pozici.

70. Po dosáhnutí palebné hranice (ukázané velitelem čety), velitel družstva podporuje svoji palbou přesun, vybírá cestu přesunu na další palebnou hranici dodatečně určenou velitelem čety. Po dosažení hranic přikáže družstvu vést palebnou podporu v přesunu na novou hranici, poté se rychle přesouvá vpřed. (obr. 5)

71. Ke zničení palebných prostředků protivníka, který zahájil útok, velí velitel ve vlastní iniciativě nebo po rozkazu velitele čety vést palbu na protivníka: kulometu, je-li vzdálen 800 metrů, je-li vzdálen na 600 metrů, začínají střílet i dobří střelci v družstvu, a při vzdálenosti 400 m střílejí všichni.

72. V případě dělostřeleckého přepadu a odstřelování z minometů, velitel družstva musí co nejrychleji vyvést družstvo pryč z pozic směrem vpřed, přitom musí dodržet směr postupu.

73. Během boje velitel družstva sleduje činnost ostatních sousedních jednotek, využívá jejich postupu a palby pro postup vpřed, či v případě zastavení jejich postupu nepřítelem, pomůže jim. Po oslabení palby protivníka a úspěšném odstřelování pozic nepřítele velí velitel okamžitý postup vpřed. Při překonávání překážek si vojáci mezi sebou pomáhají.

74. Na palebné hranici zaujme pozici v závislosti na charakteru terénu, palbě apod., co nejblíže nepříteli. Po dosažení hranice velitel také musí na místě ukázat všem vojáků cíl dalšího postupu, cíl palby a přikázat družstvu, je-li to nutné, doplnit munici.

75. Po signálu velitele čety vydá velitel družstva signál či rozkaz: Подготовиться к атаке! Až jsou vojáci připraveni k útoku, tak velitel družstva velí po rozkazu nebo signálu velitele: В атаку – Бперед! Družstvo okamžitě vybíhá vpřed a vede palbu po nepříteli, přitom se nesmí zdržovat, aby nemělo zbytečné ztráty z palby zblízka.

76. V útoku, který je podporován dělostřeleckým přepadem či palbou z minometů, družstvo se přesouvá co možná nejblíže ke kráterům od granátů. Jakékoli meškání při tomto přesunu dovoluje nepříteli vést palbu a způsobovat ztráty.

77. 40-50 metrů před nepřátelskou linií s křikem URÁ se prudce vrhne na pozice protivníka. Likviduje ho granáty, střelbou, lopatkami, bodáky či v boji muž proti muži. Lehký kulomet vede palbu také z chodu.

78. Družstvo útočí v místě, kde je útočník nejslabší rychle, přitom může dojít k odklonu ve směru postupu tak, aby nepřítele napadlo z křídla a týlu. Po vrhnutí se na nepřítele a po jeho zničení v obranných postaveních, družstvo po rozkazu čety nebo iniciativě velitele družstva zaujme tyto pozice.

79. Z těchto vede palbu z křídla nebo týlu na protivníka a je připraveno odrazit nenadálý útok vedoucí k obnovení obranné linie protivníka.

80. Pro vedení úspěšného boje v zákopech je především třeba:

- **a.** Operovat s malými skupinami vybavenými granáty, bodákem a samopalem
- **b.** Před zaujmutím pozice v okopu, vyčistit ho nejdříve granátem
- **c.** Před obsazením pozice v úkrytu – vyčistit taktéž granátem nebo molkoktejlem
- **d.** Před každým kolenem zlomu okopů, vrhnout za něj granát a neustále ho sledovat a mířit směrem k němu
- **e.** Překážky v okopech zničit granáty, ježky a kůly vyvrátit
- **f.** Koukat se po minách a upozornit na ně
- **g.** Při nemožnosti dalšího pohybu v okopu, skrytě z něho vylézt, dostat se do dalšího kolena kopu, vyčistit ho granátem a vlézt zpět do okopu

81. Úspěšný postup vojáka vpřed vyžaduje, aby jeho postup byl jištěn krycí palbou na cíl. V boji provádět vyrovnávání pouze po předním.

82. V případě, že je útok podporován tanky, pěchota postupuje za tanky až na palebnou hranici, nesmí dojít k jejich vzdálení, až se přiblíží k protivníkovi, vrhnou se na něj a zničí v prvé řadě protitankové prostředky protivníka. V případě, že tank bude vyřazen z boje nebo z nějakého jiného důvodu změní směr postupu, pěchota pokračuje nehledě na změnu úkolu tohoto tanku.

83. Protiútok nepřítele odrazí pěchota směle a rozhodně, spolupráce probíhá na úrovni čety. Jsou-li v sestavě protivníka i tanky, pěchota je přivítá palbou z protitankových pušek, děl, zasype je granáty či „molkoktejly“ a ničí pěchotu protivníka jdoucí za tanky. Je-li útok veden na sousední družstvo, velitel družstva musí sousedu pomoci palbou a postupem.

84. Pokud je útok družstva odražen, nehledě na těžkost boje, družstvo se na dosažených pozicích opevní. Velitel družstva si zajistí v družstvu pořádek a v závislosti na palebných prostředcích sousedních jednotek, vede palbu na nepřítele. Po splnění výše uvedeného útok na pozice protivníka opakuje, aby družstvo splnilo svůj úkol.

85. Stahujícího se protivníka družstvo pronásleduje, vede po něm palbu v krátkých pauzách, zvláště když se protivník na chvíli také zastaví. Velitel družstva udržuje kontakt s nepřítelem a také velitelem čety, přitom musí mít stále na paměti vyplnění svých úkolů, kdyby se protivník moc vzdálil, bude následně zničen jiným pod-rozdělením útočícím ze zálohy.

86. Pokud se útok rozvíjí v noci či mlze, je třeba využít těchto podmínek pro překvapení nepřítele. Družstvo dodržuje naprosté ticho, přiblíží se k protivníkovi, zaútočí na něj bez křiku URA, aniž by zahájilo palbu ze zbraní, nepřítele zlikvidovat bodáky a granáty. Velitel musí situaci řešit rychle, rozhodně a musí být v kontaktu s velitelem čety. Při osvícení pole protivníkem, družstvo rychle zalehne, a jakmile padne tma, pokračuje v pohybu.

87. Spolupráce v útoku se zakládá na bojových úkolech, sousedech i prostředcích a dosahuje se:

- **a.** Uvnitř družstva – vzájemně mezi vojáky a kulometníky je třeba se navzájem krýt, v útoku a hlavně v obraně protivníka
- **b.** S kulomety, letadly, děly a minomety – okamžitě využít jejich palby k proražení pozic nepřítele
- **c.** S tanky – postupovat těsně za tanky, zničení protitankových prostředků protivníka, minometů, děl a kulometů, ukázat posádce tanků pozice protitankových děl a dalších opěrných bodů nepřítele, pomáhat tankům při překonávání protitankových překážek a při likvidování protitankových děl, je možné používat nářadí vezené na tanku.
- **d.** Se sousedy – poražení palebných prostředků nepřítele, které nedovolují postup sousedního družstva, využít palby souseda k postupu vpřed a zaútočit zároveň s ním.

Střelecké družstvo v obraně

88. Družstvo v rámci obraných pozic v obraně hájí úsek dlouhý 40-50 metrů. Družstvu musí být určen tento úsek, směr pozorování, orientační body, pásmo odstřelování a další doplňující informace pro součinnost se sousedy. **Družstvo drží úporně svoje pozice.**

89. Velitel družstva, když dostane rozkaz velitele čety, určí pozorovatele a určí mu pásmo pozorování, spojku pro kontakt s velitelem čety a studuje charakter prostoru, určí úkol každému vojáku. Určí pozice vykopání okopů tak, aby mohlo družstvo vést palbu do pásma odstřelování, ukáže vojákům, kde se nacházejí různé profilové úkryty, které by mohl protivník využít a zajistí doplnění munice.

90. Pásmo odstřelování musí být v případě útoku protivníka pod palbou všech palebných prostředků družstva. Pozice obrany musí být zároveň ukryty před možným leteckým průzkumem protivníka. Pásmo obrany, které drží obranu v dále v její hloubce musí mít taktéž možnost palby do pásma odstřelování z pozic, které je nachází v mezerách obrany družstev v první linii. Musejí mít možnost střelby do strany i křídla – v případě obejití protivníka. Po vykopání obraných postavení, musí být družstvo v bojové pohotovosti, zbraň se nachází u každého vojáka a vede se pozorování.

91. Jakmile velitel určí každému vojákovi pozici a úkol a tito se rychle na pozice přemístí. Zatím družstvo nevede palbu, je ukryté v okopech a vede pozorování.

92. Po příkazu velitele čety odráží průzkum protivníka palbou z lehkého kulometu, popřípadě palbou dobrých střelců.

93. Družstvo pálí na protivníka z 800 metrů – z kulometu, z 600 metrů – dobrých střelců a na 400 metrů už střílí všichni vojáci. Družstvo musí zamezit shromažďování protivníka v hranicích útoku a odráží všechny pokusy dostat se vpřed.

94. Pokud velitel družstva spatří tanky, musí o tom podat veliteli čety okamžitě zprávu, ten předá informace veliteli protitankové baterie, ten vede palbu po tancích nepřítele. Velitel družstva určí úkoly vojákům pro boj s tanky.

95. Po nízkoletících letadlech, zahajuje družstvo palbu ze vzdálenosti blíže jak 500 metrů.

96. Po přechodu nepřítele k útoku, družstvo vede palbu s nejvyšším vypětím, aby zastavilo protivníka před okrajem obrany.
Pěchotu protivníka, který se přiblíží na vzdálenost 20-25 metrů, všichni vojáci musí zasypat nepřítele granáty a úporně se bránit, zastavit ho pomocí překážek či pomocí boje muž proti muži.

97. V případě použití tanků, velitel musí určit úkoly vojáků pro boj s tanky, ostatní vojáci vedou palbu po pěchotě. Pokud tank dorazí až k pozici obrany, je třeba se ukrýt v okopech a po přejezdu tanků, likviduje pěchotu.

98. Pokud nepřítel vede útok po křídle obrany, družstvo dál vede palbu do pásma odstřelování, přitom musí soustřeďovat palbu většiny družstva na protivníka.

99. Protivníka, který pronikne do mezery obrany, musí družstvo zničit, aniž by přestalo sledovat svoje pásmo odstřelování.
Družstva si musí navzájem pomáhat palbou po nepříteli.

100. Protiútok záloh kryje družstvo palbou a podle rozkazu velitele se k útočícímu družstvu připojí. Ustupujícího nepřítele družstvo odstřeluje.

101. V případě použití dýmovnice, padnutí mlhy a tmy, ukáže velitel vojákům hranice odstřelování, Družstvo se připravuje k vedení palby v daných podmínkách.

102. Družstvu je dovoleno se stáhnout pouze po příkazu velitele čety, a to skrytě od úkrytu k úkrytu. Odvázat se od protivníka je vhodné rychle a nečekaně, když není palba nepřítele tak koncentrovaná. Využívá krycí palby kulometů a sousedů. Ustupuje se taky v závislosti na terénu a síle krycí palby. Kulomety ustupují jako poslední, zbytek družstva je kryje. Zároveň s družstvem může kulomet ustupovat pouze v případě tmy a mlhy. Velitel družstva ustupuje spolu s kulometem jako poslední.

Družstvo v průzkumu

103. Družstvo pozoruje protivníka ve vymezeném směru nebo bodě (kde jsou umístěny jednotlivé části protivníka a jaká je jejich činnost) a zkoumá i prostor, kde se nachází vhodné úkryty před palbou apod.
Družstvo je vysláno na průzkum v rámci čety (roty), které vede průzkum, nebo bezprostředně od pod-rozdělení a částí pěchoty. Může být dovybaveno protitankovou puškou nebo 50 mm minometem.
Průzkum vede družstvo bojem a bojem na vzdálenost 2 km ve dne, v noci na 1 km, od svých linií

104. Velitel družstva, který obdrží úkol vést průzkum a schéma terénu musí, než vyjde na průzkum:

- **a.** Prostudovat schéma terénu
- **b.** Cestu průzkumu v daném směru
- **c.** Stanovit výchozí pozici
- **d.** Počet hlídek
- **e.** Bojový útvar průzkumu
- **f.** Hranice, kam až se vede průzkum
- **g.** Je třeba domluvit signály s druhými jednotkami a velitelem

h. Prověřit připravenost družstva

i. Posbírat všem vojákům dopisy a dokumenty a předat je staršinovy roty

105. Na výchozím bodě velitel ukáže vojákům orientační body a každému zadá úkol.

106. **Průzkum vede velitel družstva osobně.** Aby se sám sebe chránit, jádro průzkumu a rozšířil prostor pozorování, může vyslat vpřed či na křídla hlídky (po dvojicích), tak, aby byl s nimi v neustálém očním i zvukovém kontaktu – ve dne do 300 m, v noci do 100 m. Pro jištění týlu se vysílá jeden voják, jako hlídka.
Hlídkám určí velitel vzdálenost od jádra průzkumu, směr pohybu, co je třeba odhalit a spatřit, domluví si signály, např. při spatření tanků, tanků, jízdy nebo při zjištění zamoření.

107. Povinností hlídky je pozorně sledovat prostor, dodržovat směr a být v očním a zvukovém kontaktu s velitelem, který jde v jádru průzkumu.
Hlídky plní svůj úkol pozorováním nepřítele tak, aby sami nebyly spatřeny. O spatření nepřítele hlídka podá veliteli signál domluveným znakem, v případě nenadálého napadení – střílejí.

108. Hlídky se musí obratně a rychle pohybovat, využívaje libovolných úkrytů, v případě nejistoty bedlivě se zaměřit na zdroj zvuku a směr, ze kterého jde. O všem je třeba informovat velitele okamžitě.

109. Pohyb hlídek a jádra se odvíjí z přesunů na řady pozorovacích bodů, od jednoho ke druhému bodu se přesouvají nejen hlídky, ale i jádro družstva.

110. Po dosažení pozorovacího bodu, hlídky musí v prvé řadě prozkoumat, co se děje kolem úkrytu, aby nepadly do léčky, ale také prostor, který se nachází před nimi, nejdříve letmo po celém prostoru, poté více podrobně. Pokud neobjeví nepřítele, vyšlou signál – путь свободен – a vyčkávají rozkazů velitele, přitom nesmí přestat s pozorováním.

111. Po dosažení pozorovacího bodu, velitel družstva sám vede pozorování, stanoví další pozorovací bod, ukáže ho hlídkám a rozkáže pokračovat v přesunu. Zbytek družstva se ukryje a připraví se na možnost vést palbu.

112. Při zpozorování překážek, musí si velitel družstva ujasnit, zda jsou hlídána nepřítelem, existují-li přes překážku průchody, nebo zdali se dá obejít. Pokud existuje průchod a překážka není chráněna nepřítelem, družstvo ji překročí a pokračuje dál. O překážce velitel družstva musí dát vědět svému veliteli.

113. V případě, že e potřeba překážku blíže prozkoumat, vyšle velitel družstva hlídku. Ti musí být ostražití, aby se vyhnuli různým nastraženým výbušninám a pastím. Po ukončení ohledání se vrátí k jádru hlídky.

114. Jednotlivá stavení hlídky prozkoumají – z vnějšku obejitím okolo a zevnitř prohledají všechny místnosti, sklepy i půdy.
Skupina domů (osada) – nejdříve se provádí pozorování z dáli z pohodlného místa pro pozorování, provádí se sledování, zda není osada obsazená nepřítelem s braním na zřetel vyvýšená místa, odkud může protivník vést pozorování (z oken z půdy), proto je třeba v prvé řadě prozkoumat taková místa na budovách. Zbytek družstva se nachází za hlídkami tak, aby byl schopen podpořit palbou hlídky.

115. Průzkum obývané vesnice zažíná průzkumem krajních domů, přičemž je možné vyzvědět od místních, jaké prostředky vlastní protivník a poté může přistoupit k průzkumu druhých domů a hledají miny. Při odchodu z vesnice se musí družstvo pohybovat tak, aby obyvatelstvo neznalo směr jeho pohybu.

116. Malé remízky a lesíky hlídky prozkoumají tak, že do něj vstoupí a prozkoumají jeho okraje. Větší les se zkoumá cepí utvořenou z hlídek. V hustém porostu je třeba sledovat prostor okolo cest a mýtin, musí sledovat čas od času vrchy stromů. Zbytek družstva postupuje po cestě nebo po azimutu, a podle místa přejde do bojového uskupení – kolona po jednom tak, aby bylo ve vizuálním kontaktu s hlídkami.
Malé porosty keřů prozkoumají hlídky, zbytek družstva je obejde.

117. Soutěsku či malou roklinu prozkoumají hlídky tak, že ji rychle proběhnou a zkontrolují přilehlé cesty. Zbytek jednotky čeká u vchodu do rokliny a po signálu od hlídky, že je roklina volná, rychle jí proběhnou.
Při obhlídce výšiny hlídky nemusí běhat až k hřebenu, provedou obhlídku po jejím úbočí a obejitím ze stran.
Průzkum hluboké rokliny vedou hlídky tak, že jí proběhnou dnem i po stranách a zbytek družstva projde po jednom jejím okraji, po dokončení průzkumu hlídkami.

118. Pokud družstvo potká nepřátelského vojáka či malou skupinu nepřátel, musí nepřítele okamžitě napadnout bez výstřelu. Házet granáty a zahajovat palbu se dovoluje v krajním případě.
Narazí-li družstvo na větší sílu protivníka, velitel družstva nezahajuje boj a podá hlášení o spatření protivníka hlášení okamžitě, přitom provádí pozorování pozic protivníka. Je-li družstvo napadeno silnější nepřítelem a je obklíčeno, pokusí se z obklíčení probít okamžitě.

119. Po obsazení pozic, které byly dříve v rukou nepřítele, musí je velitel družstva důkladně prozkoumat, především místa, kde byl štáb, uzly spojařů, sebrat všechny možné dokumenty a pogony nepřátelských důstojníků a donést vše svému nadřízenému.

120. Průzkum v horách vede družstvo tak, že obsadí nejbližší výšiny a pozorně a důkladně prozkoumá směr, kterým bude dále postupovat.
Po obsazení vršiny, velitel družstva o tom informuje svého velitele a do jeho rozkazu drží pozice.
Všechny boční cesty a pěšiny zkoumají hlídky z pozic, ze kterých se dá dobře cesta pozorovat do dáli a ze strany. Do míst, která i přes všechnu snahu zůstávají mimo důsledné pozorování, vyšle družstvo hlídky. Zbytek družstva zůstane na pozicích připraveno vést podporu hlídkám.

121. Průzkum v zimě se provádí na lyžích, pokud je hluboký sníh. Všichni vojáci musí být oblečení v maskovacích převlečnících. Zbytek výstroje se musí obarvit do bílé barvy a převáží se na lyžích nebo smýkadle.

122. Průzkum bojem družstvo provádí ze zálohy za účelem získání zajatce.
Jako místo pro napadení ze zálohy, vybere si družstvo vhodné přístupy na straně protivníka, kde nehrozí jeho střelba.
Ze zálohy musí družstvo napadnout nepřítele nenadále z blízka střelbou a bodákovým útokem, nebo jen bodákovým útokem.
Výsledek útoku ze zálohy závisí na rozhodnosti velitele a smělosti všech vojáků. Hlavní je nenadálost a rychlost akce.
V pozici velitel rozdá úkoly – vede se pozorování cest vedoucích kolem a studuje prostor.

123. **Поиск** se nazývá průzkum, který se vede hlavně v noci nebo ve dne s cílem získat důležitou zprávu a zajmout vojáka nepřítele.
Určené družstvo, které má provést poisk, musí se před akcí důkladně připravit.
Velitel obdrží místo, kde má být poisk veden a jaký je úkol. Poté vede pozorování překážek, palebných prostředků nepřítele, systém okopů a jakým způsobem vykonává nepřítel službu.

124. Objekt poiska se vybírá v závislosti na úkolu, který byl družstvu zadán, a podle výsledků pozorování. Velitel vybere cestu k cílu poiska a vypracuje podrobný plán poiska.
Pro vykonání poiska se vyberou silní, smělí a silní vojáci, kteří jsou schopní se orientovat ve tmě. Poisk musí být pečlivě připraven a musí být proveden bez výstřelu a křiku URA.
Pro uskutečnění poiska je nejlepší noc. Proto, aby nebylo možné být odhalen nepřítelem a nedostat se do léčky, musí se družstvo přesouvat tiše, musí se vyvarovat cinkání zbraní a výstroje. Nesmí se mluvit a kouřit. Je třeba orientovat se sluchem, než zrakem a postupovat lehce, přitom dodržovat azimut postupu. Útok je třeba provést nenadále, rychle a směle, bez výstřelů.

125. Velitel družstva musí svému veliteli podávat průběžná hlášení:
- **a.** Po prvním střetu s protivníkem, jeho síly a prostředky a kde jsou umístěny
- **b.** O potkání s jinými částmi našich vojsk
- **c.** O vyplnění bojového úkolu

126. V hlášení se také objeví (podle schématu v Příloze)
- **a.** Místo postupu
- **b.** Čas zahájení postupu
- **c.** Kdo, kde, jaké prostředky, pozice popřípadě, kým jsou dobyty
- **d.** Co dělá nebo co plánuje dál dělat

Velitel musí vzít na zřetel, že pokud bude hlášení doručeno pozdě, ztrácí na významu.

Střelecké družstvo za pochodu

127. Střeleckému družstvo se stanoví, jaký druh dozoru bude vykonávat – головной, боковой или тыльный дозор s úkoly:
- **a.** Jistit svoje pod-rozdělení od nenadálého útoku protivníka a nepřipustit přiblížení nepřátelských rozvědčíkům k chráněnému pod-rozdělení.
- **b.** Okamžité hlásit svému nadřízenému podezření na jakékoli nebezpečí, či možnost překážek v podobě minových polí apod.
- **c.** V případě útoku protivníka družstvo zabere nejlepší možnou pozici pro obranu a musí nepřítele zadržet alespoň do té doby, než se chráněné pod-rozdělení rozvine do bojového tvaru

128. Velitel, když obdrží rozkaz, musí: sdělit svým vojákům úkol, vyčlenit hlídky, sdělit jim úkol a směr pozorování a jakým způsobem se mají přesouvat.

129. Hlídka, v závislosti na prostředí, se vzdálí od chráněného pod-rozdělení na vzdálenost asi 600 m ve dne, v noci do 100 metrů.
Pro bezprostřední bezpečnost, vysílá velitel zdvojené hlídky vpřed po cestě, po které bude pokračovat chráněné pod-rozdělení a v stranu tak, aby byly hlídky ve vizuálním kontaktu s velitelem, ve dne do 300 m, v noci do 100 m.
Velitel po vyslání hlídek vyjde z pozic s jádrem družstva až po rozkazu velitele chráněného pod-rozdělení.

130. Objekty vhodné pro úkryt pro nepřítele prozkoumají. Na křižovatkách cest, u zničených mostů, na území s podezřením na zaminování, musí velitel nechat varovnou značku.

131. Slabé síly protivníka musí družstvo směle zničit nebo zajmout, používají všech prostředku. Nepřátelská letadla odstřeluje salvami.

O silnějších uskupeních protivníka musí velitel družstva okamžité podat hlášení veliteli pod-rozdělení, zajme pozice, které nejsou dostupné pro tanky a pozici drží do příchodu pod-rozdělení.

132. Na malé a velké přestávky se družstvo zastaví, avšak až po rozkazu velitele chráněného pod-rozdělení, nebo po dosáhnutí domluveného bodu.
Při krátkých pauzách vyšle velitel družstva pozorovatele, zaujme skryté posty a přikáže družstvu být v bojové pohotovosti.
Při delších pauzách se družstvo chová tak, jak bude uvedeno níže – z hlídek se stane storoževoj post a ze zbytku družstva karaul.

133. Při pronásledování protivníka, družstvo určené k hlídání v týlu či na boku, nesmí ztratit kontakt s nepřítelem a musí ho zničit nebo zajmout a o všem okamžitě podat hlášení veliteli zástavy.

134. Družstvo, které je určené jako týlní dozor, při začátku наступательном pochodu se vzdálí od chráněného pod-rozdělení na vzdálenost do 600 m tak, aby s ním zůstalo v kontaktu.
Pro případ bezprostřední ochrany, vyšle velitel družstva hlídky v týl, ve dne do 300 m, v noci do 100 m.
Při ústupu týlní dozor musí:

- **a.** zničit nebo zajmout malé skupiny útočícího protivníka
- **b.** palbou chránit chráněné pod-rozdělení, aby ho nemohl nepřítel napadnout na bezprostřední vzdálenost

Střelecký oddíl jako dozor při útoku

135. Družstvo s cílem dozoru se vyčleňuje v rámci roty s úkoly:

- **a.** vypátrat vhodné přístupy, které umožní dostat se blíže nepříteli
- **b.** ochraňovat rotu před nenadálým útokem
- **c.** zaujmout výhodnou pozici pro vedení palby a vydržet na nich, než se rota rozvine

136. Po zaujetí výhodných pozic, velitel družstva hlásí pozice veliteli roty, přitom organizuje pozorování a palbu. Družstvo musí své pozice úporně bránit do příchodu roty. Po příchodu roty se družstvo přičlení do své čety.

Střelecký oddíl jako polní hlídka (karaul)

137. Polní hlídka se vyčleňuje se sestavy polní zástavy, ve dne do 600 m, v noci do 200 m.
Družstvo jako polní oddíl – při ochraně svého pod-rozdělení ve vzdálenosti do 600 m dnem i nocí tak, aby zůstalo v kontaktu s chráněným pod-rozdělením.
Karauly se mění během dne i noci.

138. Polní hlídka musí:

- **a.** Okamžité po spatření protivníka, odzbrojit ho a okamžité o tom podat hlášení veliteli zástavy
- **b.** Zadržet protivníka bojem do příchodu rozvinuté bojové zástavy
- **c.** Nepřipustit proniknutí protivníka přes pásmo střežení, a to jak nepříteli, rozvědčíkům a obyvatelstvu

d. Jako polní hlídka se určuje družstvo ze sestavy, zajistí se tři směny storoževogo posta, jako polní bojový karaul – vyčleňují se maximálně dvě družstva

Na obzvláště důležitých místech, je třeba jistit hlídkující družstvo 45-mm kanony, protitankovými děly, minomety a kulomety

139. Karauly se rozmístí na cestách a místech, kde je možné a pravděpodobné, že potká nepřítele. Taková hlídka se chová, jako by vedla obranu (viz kdesi výše).

140. Po obdržení úkoly od velitele (roty nebo praporu) vede velitel karaulu své družstvo skrytě do určeného bodu, kde zadá úkoly vojákům a určí pozorovatele, který povede průzkum a určí vojákům:

a. Na jaké objekty je třeba dávat si pozor a být vůči nim ve střehu, v naznačeném pásmu odstřelování

b. Místa, kde jsou umístěny karauly sousedních jednotek

c. Ve kterém směru se mohou objevit svoje hlídky

d. Domluvit signály a heslo

141. Velitel polního karaulu musí vyslat vojáky na storoževoj post ve vší tajnosti na vzdálenost od jádra do 100 m ve dne a 50 m v noci.

Výměnu počasovogo a podčaska vede osobně velitel karaulu.

Po ukončení opevňovacích prací, s výjimkou stroževogo posta, zaujmou tyto skryté pozice. Pokud nejsou vybudovány žádné skryté pozice, zůstanou vojáci na místě.

142. **Polní karaul se musí nacházet vždy v plné bojové pohotovosti**

a. Jádro vede pozorování ve směru strážního postu, zástavou tak, aby mohlo přijmout jeho signály

b. Vojáci ponechají výstroj na sobě, je povoleno sundat rance, polovina jádra si odpočine. S příchodem noci se jádro nachází v okopech a nespí.

c. Polní karaul dodržuje přísně ticho a maskování se, zakazuje se zapalovat oheň.

d. Pomocník kulometu (mířič) se nesměňuje a zůstává u kulometu

e. Pozorovatel se mění v létě po 2 hodinách, v zimě po 1 hodině

143. Velitel polního karaulu musí:

a. Udržovat v karaulu pořádek a bojovou pohotovost

b. Po zaujetí pozice, vyhotoví situační mapu ve dvou exemplářích, jeden předá veliteli zástavy (veliteli pod-rozdělení)

c. Po volání strážního postu, velitel nabije zbraň a v doprovodu vojáka se skrytě vydá na post, aby zjistil příčinu volání

d. Pokud uslyší výstřel, vydá rozkaz К бою!, zaujme pozici obrany a rozhoduje podle situace

e. O všem důležitém okamžité podá hlášení velitel karaulu svému veliteli zástavy, pokud se jedná o družstvo jako polní karaul, pak podá hlášení velitel družstva svému nadřízenému.

144. Ke všem lidem, kteří byli zadrženi, chodí velitel v doprovodu vojáka. Pokud se jedná o člověka náležícího k jednotce pod-rozdělení, zeptá se ho velitel karaulu na heslo. Pokud ho daný nezná, musí být odveden k veliteli zástavy. Přeběhlíky za doprovodu taktéž pošle k veliteli zástavy.

145. Heslo a odpověď (пропуск и отзыв) slouží k rozlišení našich vojáků od nepřítele. Hesla se předávají ústně a platí pouze jeden den. Heslo i odpověď musí začínat na stejné písmeno – heslo se týká vojenské věci a odpověď – název vesnice nebo řeky. Například: Тачанка – Твер.

Heslo se sdělí všem vojskům provádějícím ochranu (viz výše) a rozvědce. Odpověď pak všem velitelům až do úrovně velitele karaulu a velitelům průzkumů. Heslo je vyžadováno u jednotek procházejících přes ochrannou linii jak na jednu, tak na druhou stranu.

Odpověď se vyžaduje u osob předávající příkaz velitele, nebo u velitele průzkumu, který se ptá: Что пропуск?
Heslo a odpověď se vyslovují tiše.

146. Malé skupiny nepřítele, které se blíží ke karaulu musí karaul zničit nebo zajmout z blízké vzdálenosti

147. Velitel karaulu je povinen sousednímu karaulu pomoci palbou, jeli to nutné.

148. V případě velkého útoku nepřítele, musí velitel karaulu okamžitě podat hlášení svému veliteli zástavy (pokud jde o družstvo, tak veliteli, který určil družstvo jako karaul) a musí se úporně bránit spolu se sousedními karauly.
Karaul může ustoupit pouze po rozkazu zástavy karaulu (nebo velitel, který karaul vyslal)
Ústup sousedního karaulu nedává právo ustoupit i danému kraulu.
Pokud velitel karaulu spatří tanky, musí o tom ihned podat hlášení veliteli zástavy (důstojníkovi, který karaul vyslal), nebo smluveným signálem.

149. Přesun polního karaulu na novou pozici na noc je možné pouze po rozkazu velitele, a to skrytě. Jako poslední opouští pozici velitel spolu se strážnými, kteří byli na strážném postě. Všechny zbraně musejí být připraveny vést palbu, hlavně ve směru, ze kterého hrozí útok nejvíce.
Na průzkum a zřízení noční pozice, vysílá velitel karaulu svého zástupce zavčas i s jedním, nebo dvěma vojáky. Za svítání karaul zaujme původní pozice.

Hlava čtvrtá - družstvo automatčíků

Obecná ustanovení

150. Hlavními úkoly družstva automatčíků jsou rychlé, troufalé a neočekávané akce na křídlech nepřítele i v jeho týlu, ale také pronikání do mezer v jeho obraně s cílem způsobit střelbou ztráty na životech, vyvolání paniky, narušení spojení se štábem a přehrazení cesty, kterou by nepřítel mohl ustoupit.

- **a.** Nepříteli stojí pasti, zajímá nepřátele a ničí možné pokusy o proniknutí do našeho týlu
- **b.** Pokud družstvo funguje jako tankový výsadek
- **c.** Družstvo funguje v rámci čety automatčíků, nebo samostatně a může být přiděleno střeleckému oddílu.

151. Chytře používá své zbraně v útoku **na větší skupiny nepřátel s cílem zničit nebo zajmout.** Družstvo s cílem napadnout nepřítele se musí k němu dostat **co nejblíže a neočekávaně k nepříteli a zahájit palbu v jeden moment.**

152. Družstvo automatčíků potřebuje velké množství patron, takže velitel musí zajistit, aby jeho družstvo mělo vždy dostatek patron.

153. Družstva automatčíků operují v malých skupinách v rámci širokého prostoru. Jedna s těchto skupin se nazývá направляющая a v ní se nachází velitel družstva.

Družstvo automatčíků v ofenzivě

154. Družstvo automatčíků zahajuje útok v řídké cepi, nebo ve skupinách po dvou až třech vojácích v bojových pořádcích střeleckého pod-rozdělení, se kterým ono operuje. Po dosažení hranice útoku, je třeba vést soustředěnou palbu po protivníkovi, který se nachází na předním kraji obrany.

155. Když zničí protivníka palbou v slabě chráněném místě, nebo dá-li se proniknout přes mezeru v nepřítelově obraně, družstvo drze pronikne přes jeho linie a nenadále přepadne protivníka z křídla nebo týlu, vede palbu hlavně po jeho palebných prostředcích – minomety, kulomety apod. Odrazí případný protiútok a útočí na štáb.

156. Při protiútoku proti střeleckému družstvu, družstvo automatčíků pomáhá střelcům svou palbou, napadne protivníka z křídla nebo týlu s cílem uštědřit rozhodující úder.

157. Pokud spatří protivníka chystajícího se k ústupu, musí okamžité přehradit cestu ústupu střelbou, střelbu vede i po mechanizovaných prostředcích s cílem nedovolit uniknout.

158. Při útoku v lese, družstvo obchvátí nepřítele po křídlech a pročesává zbytek lesa.

159. Jede-li jako tankový výsadek, po proniknutí do obrany nepřítele se rychle rozptýlí a vede palbu po nepříteli, hází po nepříteli granáty a také po jeho palebných prostředcích. Čistí okopy, přerušuje spojovací prostředky nepřítele, jeho obranné pozice a stavby, a pokud to jde, ničí i jeho transportní prostředky.

Družstvo automatčíků v obraně

160. Úkoly družstva automatčíků v obraně:

- **a.** Zabezpečovat místa styků mezi střeleckými družstvy
- **b.** Zničení nepřítele, který proniknul přes linii
- **c.** Pomoci s odražením útoku nepřítele

161. Poté, co dělostřelectvo nepřítele přenese palbu do týlu, družstvo automatčíků vybíhá z ukryté pozice na přední okraj obrany, zaujme pozice v dříve vykopaných okopech a ničí útočícího nepřítele

162. Ke krytí míst styků střeleckých oddílů, velitel družstva automatčíků rozdělí družstvo na skupiny po dvou až třech vojácích a pošle je k střeleckým oddílům, nejdále však na vzdálenost 100-150 m, tak aby mohli vést palbu spolu. Po přiblížení nepřítele na vzdálenost 200-100 metrů, zahajuje palbu. Pokud nepřítel i přes veškerou snahu pronikne do místa styku, musí o tom velitel okamžité hlásit svému nadřízenému, přitom neopouští pozici a vede boj dále, dokud jeho velitel nerozhodne.

163. Družstvo automatčíků napadá nepřítele, pronikajícího v týl, po jeho křídlech. Vede palbu společně se střelci a ničí ho, popřípadě zajme protivníka.

164. Po obdržení rozkazu od velitele, velitel družstva se přiblíží nenápadně na jemu určený boj, sblíží se s protivníkem a ve vhodném okamžiku provede nenadálý útok palbou a granáty.

165. Družstvo automatčíků kryje ústup střelců, poráží přesilu protivníka, střílí po jeho křídlech ze zálohy nebo ho zadrží na ukázané hranici.

Hlava osmá – střelecká četa

Obecná ustanovení

249. Střelecká četa je základním taktickým uskupením pěchoty. Své bojové úkoly plní manévrováním, palbou a bojem muž proti muži. V boji velitel čety musí vidět na všechna družstva, která četu tvoří. Zároveň musí mít zajištěno spojení s velitelem roty zrakem i spojkou.
Velitel čety řídí své družstvo slovními rozkazy, domluvenými signály a obecně platnými signály (dlouhý svist pro ukončení palby apod.) a také psanými rozkazy poslanými přes spojku. Jeho povinností je sledovat činnost své čety osobně i za pomoci pozorovatelů.

250. Pozice své čety velitel čety musí označit smluvenými signály (mají platnost pouze jeden den), po domluveném heslu s letadly, aby nedošlo k napadení jeho jednotky vlastními letadly (zapálit oheň, odpálit dýmovnici).
Po jasném provedení domluveného znaku letadla **Понял** se velitel čety postará o rychlé uklizení, či zhasnutí ohně.

251. Pro udržení bojové přípravy velitel čety musí:

- **a.** Vyslat družstvo jako bojové jištění
- **b.** Vyčlenit družstvo na boj s letadly
- **c.** Udržet kontakt se sousedem a velitelem roty (zrakem nebo spojkou)

252. Velitel čety musí sledovat stav munice čety a v případě nutnosti zajistit její doplnění. Zásobování se provádí z rotního skladu, kterému určí před operací místo velitel roty. K němu pak směřují pomocníci jednotlivých družstev. Munice se v obraně skladuje v zákopech ve výklencích.

Střelecká četa v útoku

253. **Útok se skládá normálně z přiblížení se nepříteli, nástupu a útoku v hloubi obrany**. Četě se přiděluje úsek útoku široký do 100 m.

254. V době, kdy se rozvinutá četa blíží k nepříteli, vyšle velitel čety spojku k veliteli roty, přitom se musí neustále ohlížet na jeho post, kvůli signálům. Svoji četu vede v utajení v pochodovém útvaru, koloně.
Četa musí dodržovat směr ukázaný velitelem roty.
Pokud se před pochodovým útvarem nenachází žádná jiná jednotka, velitel čety vyšle vpřed dozorné.

255. Před východem na otevřené pozice, kde četa může být zpozorována nepřítelem a být ostřelována jeho palebnými prostředky jako jsou minomety a kulomety, musí se četa rozdělit po družstvech a rychle se přesouvá od jednoho úkrytu k druhému. Velitel musí neustále vést pozorování protivníka a charakter terénu, aby se doba sbližování k pozicím nepřítele nezpomalila. Před útok velitel čety musí obdržet informace o nepříteli, jednak z pozorování vlastní průzkumné skupiny, ale také mít výsledky průzkumu přímo od velitele roty. Ve

výchozích pozicích k útoku se četa zakope, vyšle se pozorovatel a velitel čety také organizuje palbu pro odražení nepřítele na zemi i odražení letadel.

256. Po obdržení rozkazu, velitel čety určí úkoly velitelům družstev, kterým mimo jiné ukáže:

- **a.** Hranici útoku, skryté přístupy k nepříteli a způsob, jakým má být přiblížení provedeno.
- **b.** Palebné hranice v délce 100-250 m, jedná od druhé, pozice pro vedení palby a pohybu vpřed
- **c.** Postup při odražení protiútoků pěchoty nepřítele a při útoku jeho tanků
- **d.** Směr postupu vlastních tanků a místa, ve kterých tanky přejedou přes bojový útvar družstev
- **e.** Cesty pro doplňování munice a odnášení raněných
- **f.** Své místo a cestu pohybu

257. Pokud místo skýtá úkryty, velitel čety jich využije, aby se co nejblíže přiblížil na palebnou hranici, přitom nezahajuje palbu. Četu vede v koloně po dvou. Pokud taková možnost není, četa se rozvine v cep a přesunuje se k palebné hranici, ze které zahájí palbu.

258. Pro rozvinutí čety v cep se velí **На такой-то предмет, по такому-то отделению, вздод – В ЦЕПЬ! (рис. 7)**

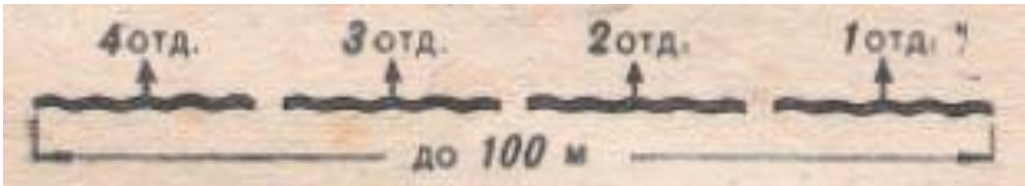

Рис. 7. Стрелковый взвод в цепи

Po ispolnitelnom rozkaze se dané družstvo, v závislosti na charakteru místa, začne za chodu rozvíjet, po rozkazu velitele družstva, od srdce v cep a pokračuje v pohybu v daném směru. Ostatní družstva vybíhají na linii určenou prvním družstvem. Rozvíjí se až po rozkazu velitele družstev, kteří po rozvinutí dodržují směr a pohyb v daném směru.
Po rozkazu „Взвод, СТОЙ!“ všechna družstva, v závislosti na terénu, zalehnou.
Rozvinutí z kolony do cepu se provádí po tomto samém rozkazu, pouze se ještě určí, na jakou stranu popř. s jakým pootočením (nalevo, napravo, na tokoj-to predmět).
Pro rozvinutí čety z kolony v cep na určené hranici nebo linii se velí: На такой-то предмет, по такому-то отделению, взод, вправо (влево) по линии (по канаве, вдоль дороги) – В ЦЕПЬ!
Po tomto rozkazu se družstva chovají stejně, jako kdyby nebyla určena hranice, jen s tím rozdílem, že směrovací družstvo, vybíhající jako první, zaujme cep na dané hranici nebo linii. Ostatní družstva rychle po rozkazu svých velitelů družstev vybíhají na linii s prvním družstvem v ukázaném směru.

259. Při přískocích musí četa rozvinutá v cepi držet směr pohybu, vojáci jsou povinni udržovat kontakt jeden s druhým, nesmí přitom meškat s krytím a sami se přizpůsobit terénu. Cep se pohybuje krokem, během nebo přískoky. Přískoky se dělají buď po četě, družstvech nebo samostatných vojácích. Přískoky je možné provést také tak, že se proplazí přes obzvláště silně

odstřelované pozice. Způsob vykonání přískoků vydá velitel čety. Vojáci při přesunu táhnou zbraň, jak je libo, ale před přískokem je třeba zbraň nabít a zbraň zajistit.

260. Pokud velitel čety pošle své družstvo vpřed, přerušuje palbu a ukáže místo, kam se má cep dostat a velí: КУРОК, на такой-то рубеж, на такой то предмет, по такому-то отделению, взвод – ВПЕРЕД! Má-li se úsek překonat během, doplní ještě slovem бегом za slovo vpřed. Velitel napravljujuščego (řídícího) družstva velí: На такой-то предмет, на токой-то рубеж, направляющий такой-то, отделение – ВПЕРЕД, бегом! Po tomto rozkazu se vojáci začínají přesouvat.

261. Pro přískoky po družstvech, velitel čety určí, kam se má družstvo dostat, určí taky pořadí družstev. Velitel napravljujuščego (řídícího) družstva velí: На такой-то предмет, на токой-то рубеж, направляющий такой-то, отделение – ВПЕРЕД, бегом! Po tomto rozkazu se vojáci začínají přesouvat.

Pokud vytyčený cíl přískoku nemůže být dosaženo jedním přískokem, velitelé družstev upraví plán přesunu a stanoví místo, kde dojde k „oddychu“. Stanovit přestávku může tolikrát, kolikrát je třeba.

Družstvo, které drží pozice a zrovna nekoná přískok, kryje palbou postupující družstvo. Poté, co přeběhlé družstvo vydá signál, že je připraveno krýt postup zatím stojícího družstva, může se vydat na cestu i toto družstvo. Dříve přeběhlé družstvo kryje postup druhého družstva.

262. Přískoky vzad se provádějí stejným způsobem, velí se pouze místo Бперед Назад a ústup se provádí krokem, velitel cepi ukáže místo a hranici ústupu. Po dosáhnutí hranice vojáci zaujmou pozice čelem k nepříteli.

263. Pro změnění směru pohybu cepu se velí: Взвод, на такой-то передмет, вправо (влево) – БЕГОМ. Po tomto rozkazu se všichni vojáci rychle přesunou na novou linii, rovnají se podél nové linie.

264. Prostředky podpory (kulomety, protitankové pušky) přebíhají z jedné palebné hranice na druhou a vedou palbu zpoza křídel čety. Velitel čety jim určí trasu přesunů, úkoly. Minomety se staví a vedou palbu taktéž zpoza linie čety. 50mm minomety se od linie nevzdalují na 200 m.

265. V momentu, kdy další palebné hranice dosáhnou dvě-tři družstva, velitel čety osobně vybíhá na linii a krycí palbou jistí zbývající družstva v jejich pohybu. Soustřeďuje většinu palebných prostředků ke zničení nepřítelových palebných prostředků, které nejvíce brání v postupu čety.

Zástupce velitele čety vybíhá s prvním družstvem na novou palebnou pozici.

266. Pokud se stane, že četa je přepadena dělostřeleckou nebo minometnou palbou, četa musí okamžitě rychle postoupit, přitom se nesmí odklonit od daného směru.

267. Četa se musí rychle přesouvat vpřed a kombinovat přesun s palbou. Na výhodné pozici, při zeslábnutí palby nepřítele a zahájení naší dělostřelecké palby (dojede-li i k tomu, že budeme mít palebnou převahu), musí velitel čety okamžitě vyrazit s celou četou vpřed.

Během boje musí velitel využívat úspěchu palby sousedním čet. Pokud nepřítel sousední četu zastaví, velitel této četě pomůže palbou.

268. Pozorování nepřítele – další úkol velitele; velitel musí o všem okamžitě hlásit veliteli roty, nejbližšímu pozorovateli dělostřelců, minometčíkům nahlásí pozice protivníkových prostředků, které nejvíce brání v postupu.

Pokud je třeba ničit malá, ale nebezpečná, uskupení nepřítele, zadá velitel čety úkol odstřelovačům.

269. Po dosáhnutí poslední palebné pozice a dosažení hranice útoku, vydá velitel úkoly jednotlivým družstvům, ukáže jim směr útok, plán a hlavní cíle
Aby bylo dosaženo úspěšného útoku, velitel čety zajistí před útokem, aby měla družstva dostatek munice.

270. Při krytí se palebnými prostředky čety, velitel čety s četou rychle vybíhá na hranici útoku, jak nejblíže protivníkovi lze.

271. Jakmile dělostřelci přesunou palbu do hloubky, je čas vyrazit a rychle se celá četa přesouvá na cíl. Při přesunu vede palbu ze zbraní a při vzdálenosti 40-50 m od první palebné pozice nepřítele se s hlasitým URÁ vrhne vpřed, vrhaje granáty. Nepřítele ničí bodáky, pažbou a bojem muži proti muži.
Jakmile dojde k prvnímu kontaktu, všechny palebné prostředky čety vyrazí k místu kontaktu.

272. Četa po dobití prvních bodů obrany okamžitě zaměří palbu na body obrany v hloubce obrany. Zaútočí na ně po krátkém odstřelování a četa se stočí na křídle do hloubky obrany.

273. V případech, kdy se útok provádí za podpory tanků, četa běží za tanky až na hranici útoku, přitom se od nich nesmí vzdálit. Společně zaútočí na pozice nepřítele a dále spolupracuje s tankisty v likvidaci nepřítele, v první řadě ale likvidaci protitankových prostředků nepřítele. Pokud tank zůstane na místě nebo naopak opustí směr původního útoku, pěchota pokračuje v naznačeném směru a neohlíží se na tanky.
Velitel čety úkoluje své palebné prostředky tak, aby likvidovaly v prvé řadě protitankové zbraně protivníka.

274. Útok bez tanků se zahajuje po rozkazu velitele praporu nebo roty, a to v celé rotě či praporu zároveň.

275. Pokud je útok doprovázen palbou děl a minometů, velitel čety nemešká a vede četu ke kráterům, které způsobila palba našich děl.

276. Velitel čety směle vybíhá s družstvem vpřed, a pokud se sousední čety zastaví, zaměří se velitel čety na likvidaci uskupení protivníka, které brání postupu.
Obchvat, úder z týlu a křídla – to jsou hlavní úkoly čety v boji v hlubině obrany nepřítele.
Smělý posun vpřed pomůže sousedním četám v postupu. **PRO ÚSPĚŠNÝ PŘESUN V BOJI JE TŘEBA, ABY VELITEL KRYL POSTUP VOJÁKŮ POMOCÍ VŠECH MOŽNÝCH PROSTŘEKŮ, KTERÉ MÁ K DISPOZICI, GRANÁTY A BOJEM MUŽ PROTI MUŽI, POKUD JE TŘEBA.**

277. **Pokud se veliteli čety podaří najít místo v obraně nepřítele, které není nijak chráněné a není ani pod palbou nepřítele, velitel čety okamžitě touto mezerou pronikne s celou četou, i za cenu, že se odkloní od zadaného směru, s cílem zaútočit na křídle nepřítele.**

278. **Jednotky nepřítele konající protiútok musí četa zničit cílenou palbou, ale zároveň vede četu do útoku tak, aby došlo k obklíčení, zničení nebo vzdání nepřítele.**
Útokům tanky četa čelí palbou z protitankových zbraní, molkoktejly a granáty. Četa musí oddělit pěchotu od tanků, nejlépe ji celou zničit.
Pokud dojde k útoku značně velikých sil, četa zaujme nejvýhodnější pozici a drží stůj co stůj své pozice.

279. Dojde-li k ústupu nepřítele, četa vede bezprostřední pronásledování tak, aby se nemohl přeskupit. O izolovaných bodech, které stále pokračují v boji, musí být informován velitel roty.
Během přesunů velitel čety nesmí zanedbat krytí křídel a sledovat dění na nich.
Jestliže ústup nepřítele probíhá v chaosu, bez řádu, četa se drze dostane do jeho řad a údery z křídel a týlu ničí živou sílu nepřítele.

280. Pokud je útok čety odražen, je nutné opevnit se na dosáhnuté hranici a rychle se připravit k novému útoku, případně palbou zničit určitou sílu nepřítele a poté útok zopakovat.

281. Při zahájení útočných operací v noci, za soumraku, v dýmu a mlze se místo působení čety omezí na malou oddělenou oblast – opěrný bod, kde se četa zakope. Zde je důležité vedení neustálého průzkumu, přitom se zakazuje jakákoli činnost se světlem a ohněm, stejně tak se přísně dodržuje ticho.

282. Velitel čety ukáže bojové úkoly velitelům družstev, pokud možno, ještě za světla. Na místě jim sdělí:

- **a.** Směr pohybu (zda je povoleno se od toho směru odklonit v určitém úseku)
- **b.** Bojový pořádek, hranici útoku a cíle
- **c.** Signály o tom, že je úkol splněn
- **d.** Organizaci opevňování na cílovém místě
- **e.** Opatření pro případ protiútoku nepřítele

283. Pro přiblížení se k nepříteli v noci je třeba dodržovat absolutní ticho. Četa se přesouvá v koloně po dvou nebo v liniích po družstvech v krátkých intervalech. Aby se četa neztratila a dobře se orientovala, koná krátké přestávky. V každém družstvu se určí замикающий – tím bývá obvykle nejlepší voják družstva.

Aby nepřítel četu nepřekvapil útokem, vysílá se vpřed hlídka. Mezi nimi a sousedy se domluví signály. Pokud nepřítel vypálí světlici nebo zapne reflektor, četa okamžitě zalehne a po zhasnutí pokračuje okamžitě v pohybu. Pokud je četa odstřelována minomety, děly apod. okamžitě urychlí přesun.

Hlídky v případě, že narazí na nepřítele, zajmou ho nebo zničí bodákem.

284. Při útoku v noci se četa snaží přiblížit co nejvíce k nepříteli v plné tichosti. Velitel čety jde bezprostředně za prvním družstvem.

Palbu se dovoluje zahájit po rozkazu velitele čety nebo roty. Četa se přiblíží a zničí nepřítele bez křiku URÁ za pomocí granátů a bodáků.

Útok za podpory tanků – pěchota pokračuje za nimi v těsné blízkosti.

285. Četa, která dosáhne cílového bodu, se okamžitě zakope a opevní, uvede do pohotovosti všechny palebné prostředky a připravuje se na protiútok. Velitel čety je povinen určit spojku, která zajistí kontakt mezi sousedy a velitelstvím roty, stejně tak musí zabezpečit křídla čety a do týlu poslat dva dozorčí, kteří budou varovat před případným útokem z týlu. V nutných případech velitel čety vyšle **секрет**. Je třeba vyčistit okopy od případných zbylých protivníků.

286. V lesu se četa přesunuje ve tvaru kosočtverce – každé družstvo tvoří vrchol kosočtverce. První tvoří špici. Velitel družstva se pohybuje v jeho středu.

Pokud nepřítel zahájí palbu, na místech jako je podélná cesta, louka či mez, místa se nejdříve prozkoumají, přitom se na nich nesmí zastavit úplně.

Pokud je útok podporován tanky, pěchota se drží v závěsu za nimi.

Boj v lese se většinou odehrává tak, že se četa přiblíží k nepříteli a ničí jeho jednotky za pomocí granátů a bodáků. Nepřátelské vojáky, kteří hlídkují a odstřelují ze stromů, likvidují odstřelovači.

287. Boj v osídlené oblasti se liší v závislosti od zástavby. Četa může použít pro přesun a útok jednu stranu ulice. Uvnitř obydlené oblasti se četa musí pohybovat skrytě, přes zahrádky a sady. Pokud je to možné, nepohybuje se v ulicích. Četa musí být vybavena všemi druhy palebných prostředků, včetně protitankových. Protivníka v budovách likviduje granáty a

střelbou z palebných prostředků přímo do budovy. Pokud se jedná o malou osídlenou osadu, četa se snaží co nejrychleji dosáhnout protilehlého bodu osady.

288. Zahajuje-li se útok v horách, uplatňují se především dva taktické prvky – obchvat nebo obejití. Dělostřelectvo může podporovat pěchotu v postupu palbou, a to dokud se pěchota nepřiblíží k protivníkovi na 100-150 metrů. Obzvlášť se vyžaduje podpora od minometčíků.
Četa, která útočí na vršek obsazený nepřítelem, musí tento vršek obchvátit na křídle. Skryté přístupy k nepříteli je nutné využít a dostat se k němu co nejblíže. Při útoku je důležitá neustálá krycí palba. Minomety a kulomety se pohybují zároveň s četou.
Četa by se měla vyhýbat místům, která jsou v zorném úhlu nepřítele – především hřbety, cesty a mýtiny.
V údolích se četa chová normálně, akorát bude nucena častěji překonávat hluboké kanály, strže.
Probíhá-li boj na hřbetech, četa využívá mrtvých úhlů a snaží se dobýt jako první dominující vršek.
Na vršku velitel dává pozor a upozorňuje vojáky na vystrčené hlavy, kulomety a přilby, které mohou být dobře viditelné na pozadí nebe.
K dobytí vršků a soutěsek se využívají skryté přístupy k nepříteli, vyžaduje se podpora minometů a k čištění pozic ručních granátů.

289. V zimě, v závislosti na výšce a charakteru sněhové pokrývky, se přesunuje četa na lyžích nebo bez nich, útočí bez lyží.
Pro dosažení úspěchu je třeba jednat rychle, nenadále a rozhodně. Útok se zahajuje z co možná nejbližší vzdálenosti.
Pokud je pokrývka sněhu silná, palba z 50 mm minometů, protitankových pušek a kulometů je možná pouze po důkladném seřízení zbraní.
V útoku četa by neměla dělat dlouhé přestávky. Hlavní body útoku – obchvat, obejití z týlu na lyžích, využití mezer k proniknutí obranou nepřítele a následné potlačení odporu nepřítele.
V případě neúspěchu velitel roty rozhodne o stažení vojska pod krycí palbou na původní hranici, kde se mohou vojáci ohřát.

Střelecká četa v obraně

290. Střelecká četa zaujímá obranu i s opěrným bodem. Jednotlivé části obrany čet tvoří celkovou obranu roty.
Opěrný bod – jedná se úsek, jehož držení umožňuje držet převahu ve vedení palby, zajišťuje pevnost obrany.
Opěrný bod se obsazuje družstvy a prostředky podpory a musí být přizpůsoben k vedení kruhové obrany – tudíž musí být schopen vést palbu vpřed, do týlu a na křídlech po nepříteli a na obzvláště nebezpečných místech, kudy by mohl nepřítel proniknout.
Střelecká četa má za úkol úporně držet svůj opěrný bod ve spolupráci s palebnými prostředky, nesmí dát možnost proniknout nepřátelských tankům v týl. (obrázek 9)

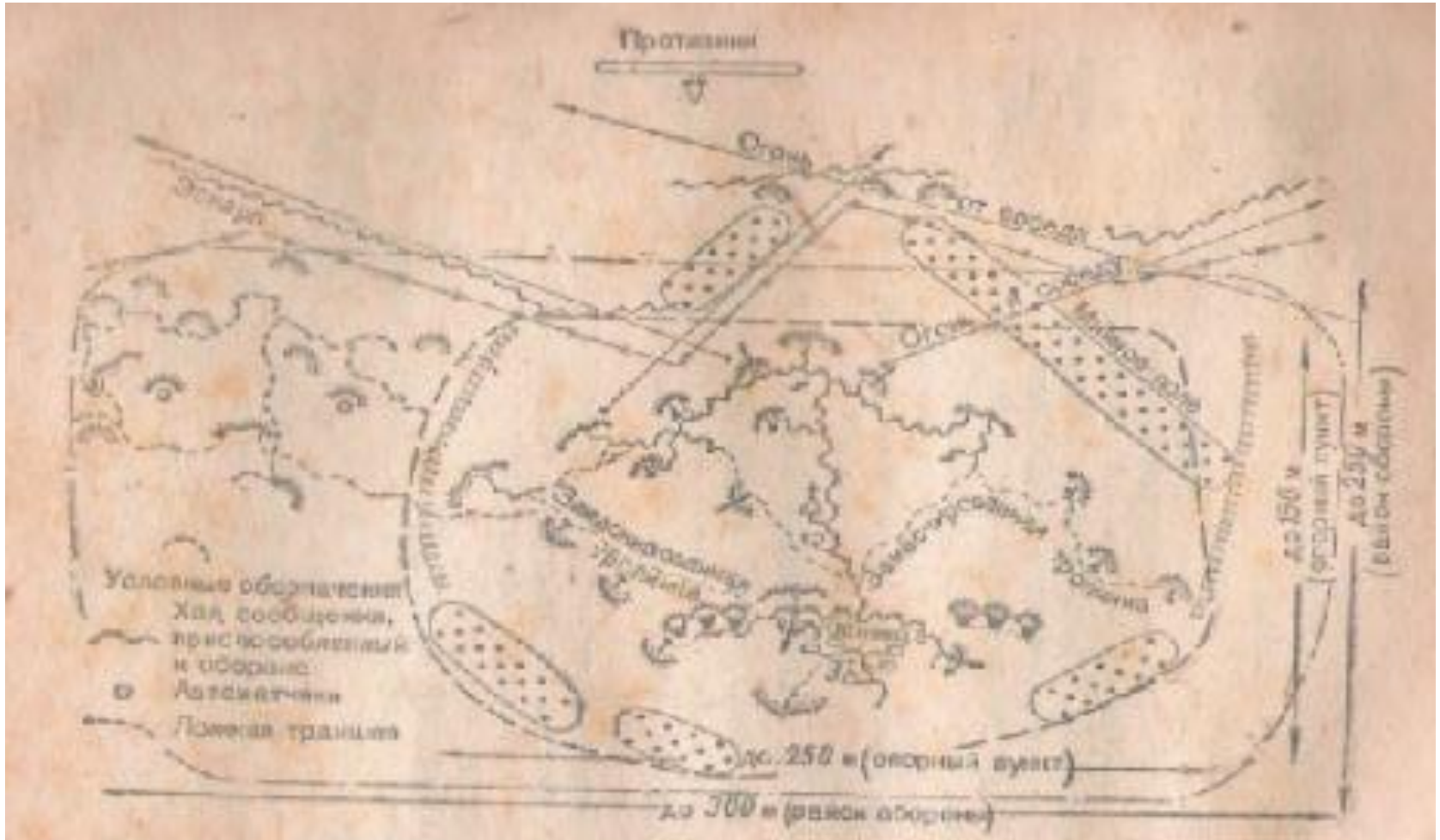

Рис. 9. Район обороны стрелкового взвода со наводным опорным пунктом (пример)

Je třeba zničit nepřátelskou pěchotu ještě před tím, než dosáhne hranice k útoku. Útoky malých skupin nepřítele četa odráží palbou a protiútoky. **Četa nemá právo opustit pozice bez příkazu velitele roty!**

291. Četa může vést obranu na předním kraji, nebo v hloubce roty. V závislosti na počtu palebných prostředků četa může bránit úsek o délce až 300 metrů na frontu a 250 metrů po týlu.

292. Palba čety se organizuje tak, aby 400 metrů před předním okrajem nebylo místa, které by nemohlo být zasaženo střelbou a aby palebné prostředky byly na takových pozicích, aby je nepřítel nemohl zpozorovat. Velitel čety určí pozice protitankových zbraní a palebných prostředků, určí pozice pozorovatelů a zajistí neustále spojení mezi pěchotou a palebnými prostředky.

293. Velitel čety, který dostane rozkazem obranu určitého úseku, musí:

- **a.** Zahájit pozorování a sledování směru, ze kterého může přijít nepřítel
- **b.** S veliteli družstev prozkoumat prostor
- **c.** Ukázat každému družstvu jeho pozici a úkol, úsek palby každého družstva
- **d.** Určit postup při tankovém útoku a jeho likvidaci (moje pozn.: čili které družstvo pálí po pěchotě a které útočí na tanky)
- **e.** Určit případné opěrné práce

Potom, co bude vše určené, velitel čety sdělí velitelům družstev svůj plán obrany. Při nedostatku času velitel čety určí družstvu úlohu během průzkumu terénu (viz výše).

294. Velitel čety v plánu zahrne i směry střelby a hranice odstřelovaných pásem jednotlivých družstev, domluví výzvové signály a signál pro ukončení střelby.

295. **Velitel čety musí každému družstvu určit pásmo a předběžný směr, pro toto určení využívá poloh objektů.** Hřebeny výšin, na opačné straně strže, na kterých jsou palebné prostředky, i přístupy k nim se samozřejmě prostřelují palbou palebných prostředků z křídel. „Stankové“ kulomety se nachází na předním okraji obrany.

Pro rychlé přenesení minometné palby z jednoho místa na druhé je dobré očíslovat předem přístupová místa k pásmu obrany.

296. Plán obrany čety zahrnuje i operace v předních částech obrany, během dělostřelecké přípravy, během zahájení útoku protivníka a postup, pokud se protivníkovi podaří obsadit část obranného pásma. Určí se i postup pro možnost boje v kruhové obraně.

297. Je třeba stanovit zásady boje spolu se sousedy, aby obranné pásmo nepozbylo spolupráce mezi jednotlivými družstvy a jednotkami. Velitel čety je povinen:

- **a.** Znát úkoly sousedních čet a polohy jejich palebných prostředků, sousedním velitelům čet sdělí, jaký je úkol jeho čety
- **b.** Využívat palebných prostředků, které má k dispozici, k porážení nepřítele
- **c.** Určit obecné cíle pro lepší zaměřování
- **d.** Pomáhat sousedním četám v boji a při protiútocích

298. Po rozdání rozkazů velitel čety určí: pozorovatelské stanoviště, spojky pro spojení se sousedy zleva i zprava a pro spojení s nejbližším pozorovatelským stanovištěm dělostřelců, určí posty kulometům, minometům a protitankovým puškám, určí spojku pro spojení se štábem roty a člověka-zásobovače. **Vyhotoví plánek obrany veliteli roty. Sám velitel čety zaujme pozici v opěrném bodě.**

299. Zakopávací a opevňovací práce v opěrném bodě probíhají bez přestávek. Zároveň s dokončením prací se stanoviště okamžitě maskuje, aby nebylo zpozorováno letadly nepřítele.

300. **Do zahájení palby a především do začátku dělostřelecké přípravy nepřítele, se četa nachází schovaná v okopech, pouze na pozicích jednotlivých družstev zůstanou pouze pozorovatelé. Stejně tak sleduje situaci velitel čety.**
Aby zbytečně brzy neprozrazovala četa svoje skryté pozice střelbou a zabránilo se tak vlastním ztrátám, velitel čety postupně a skrytě vybíhá k palebným prostředkům a střelcům, a jakmile se nepřítel přiblíží, určuje palbu těchto palebných prostředků.

301. Ruční kulomety, minomety, stankové kulomety v začátku útoku nepřítele zaujmou před zahájením palby tzv. **záložní pozice (с запасных позиций)** a po přiblížení nepřítele na vzdálenost do 400 metrů se přesunou tyto na pevná palebná stanoviště.
Někdy je výhodné nechat nepřítele přiblížit na menší vzdálenost a poté zahájit palbu ze všech zbraní.

302. Četa je povinná likvidovat nepřítele soustředěnou palbou, aby nedošlo k nebezpečnému přiblížení k obranným pozicím.
Po zahájení útoků bez tanků pěchota likviduje nepřítele na předním kraji a pronikající jednotky nepřítele v hloubce.

303. Pokud nepřítel nasadí tanky, boj s nimi vedou protitankové pušky a děla. Kulomety a minomety musí oddělit pěchotu od tanků.

304. Protivníka deroucího se k obranným pozicím čety četa likviduje a podniká protiútoky za podpory palebných prostředků.
Nepřítel, který pronikne k obrannému bodu, musí být palbou přibit k zemi a rychle zničen nebo zajat.
Pokud proniknou i tanky k opěrnému bodu, musí být zničeny za použití všech prostředků okamžitě, aby nemohli proniknout do hlubiny obrany.

305. **Po odražení útoku, velitel čety musí:**

- **a.** Zjistit stav čety
- **b.** Zajistit případné trhliny v obraně, pokud je to třeba, změní pozice palebných prostředků
- **c.** Pokud je třeba, okamžitě obnovit či doplnit minová pole
- **d.** Být připraven k odražení druhého útoku
- **e.** Zajistit přepravu raněných do týlu
- **f.** Sepsat hlášení veliteli roty o výsledcích bojů, ztrátách a zničených prostředcích nepřítele

306. **V případě ústupu:**
Velitel čety určí směr ústupu i postup, jakým bude ústup probíhat. Určí mezilehlé hranice útvarů. Četa zaujme obranu na místě, která mu byla určena velitelem roty, nebo se zařadí do ústupové kolony roty.
Po dosažení mezilehlé hranice a zaujmutí palebných pozic určitým družstvem a jeho palebných prostředků je dovoleno pokračovat v ústupu zbytku kolony.
Ústup může být proveden taktéž všemi jednotkami ústupového útvaru zároveň, a to pokud je ústup jištěn stankovými kulomety, děly a minomety z týlu.
Velitel čety odchází vždy s posledním družstvem a s družstvem, které má zaujmout další mezilehlou hranici, odchází zástupce velitele čety. Těžce ranění musí být neseni.

307. **Pro boj s nepřátelskými letadly** určí velitel čety družstva, která zrovna nemají za úkol vázat nepřátelské pozemní síly.

308. **Úspěch obrany čety v závislosti na viditelnosti v daném úseku** závisí na připravenosti kulometů, pušek a minometů vést palbu zblízka, a také na používání granátů a připravenosti k bodákovému útoku.

Po obdržení rozkazů, velitel čety musí:

- **a.** Ještě za světla určit cesty na noční pozice
- **b.** Ukázat pozici a úkol každému družstvu, minometu, kulometu a protitankové zbrani
- **c.** Dohodnout signály pro zahájení a ukončení palby
- **d.** Ukázat, kudy je možné vysílat hlídky, sjekrety a pozorovatele – s nimi si domluví signály o rychlém zjištění směru a počtu přicházejícího protivníka.
- **e.** Poté, co všichni zaujmou pozice, velitel projde a zkontroluje, zda plní to, co jim bylo zadáno. Určí pozice raketometčíkům.

309. **Při obraně v lese** zaujme četa pozice na jeho okrajích (опушках), nebo v hloubce lesa. Palebné prostředky se rozmístí tak, aby pokryla co největší prostor – zaměřujíce se na cesty, širá pole, mýtiny. Při obraně lesa je rozhodující blízkost kulometné, puškové a minometné palby s použitím umělých i přírodních překážek, palba odstřelovačů ze stromů, cílené vrhání granátů, lze pro odražení nepřítele (případně na proniknutého nepřítele) zahájit protiútok. V období sucha je třeba zvýšit protipožární bdělost.

310. **Úkoly při obraně řeky**:

- **a.** Nepustit nepřátelské rozvědčíky přes řeku
- **b.** Nedovolit nepříteli dopravit k řece prostředky pro její překonání
- **c.** Nedovolit přejít nepřítele přes řeku a zničit ho obzvláště při jejím překonávání. Menší skupiny nepřítele zajmout nebo likvidovat okamžitě na břehu – **nesmí jím být dán čas k zakopání se.**

  Po obdržení rozkazů, velitel čety musí okamžitě prozkoumat terén břehů v jeho úseku a rozmístit palebné prostředky tak, aby jejich palba mohla být směřována do míst, kde hrozí přepravování se nepřítele. Opěrný bod čety se posune blíže k břehu, nebuduje se zbytečně daleko.

  Družstva, nebo malé skupinky nepřátel, je třeba zlikvidovat z tzv. záložních (náhradních-provizorních) pozic.

  Schopnost okamžitě provést protiútok na skupiny nepřátel, kterým se podařilo přeplout, je rozhodující.

311. **Při obraně obydlené oblasti** se četě přikazuje obrana většího objektu, skupiny menších objektů nebo mezer mezi nimi.

Při obraně budov se doporučuje využít sklepních prostor, podkrovních prostor a mezipater. Stěny a stropy se mohou podepřít kládami. Ve střechách a základových konstrukcích voják odstraní předměty, které mu vadí ve výhledu, vytvoří si průzory. Nad palebnými pozicemi se budují stříšky či provizorní štíty. Uvnitř místností s hliněnou podlahou vybudovat „hroby“. V přístřešcích, které nemají sklepy, se vytvoří bunkry nebo útočiště.

V zimě se místnosti vytápějí a každá taková budova se stává opěrným bodem. Z takové budovy musí být možno vést kruhovou obranu a musí být vybrány tak, aby měli vizuální kontakt s dalšími takovými budovami.

Protivníka, který se snaží zakopat či opevnit u stěn obsazené budovy je třeba zničit granáty a palbou. Pro ochranu před dělostřeleckou palbou využít vybudované kamenné přístavky, či

vyhloubené „hroby“ v místnostech.
Četa by měla být připravena vést boj s dostatečnými zásobami munice, hlavně granátů. Aby mohla být budova zásobována, je třeba nechat dveře vedoucí na obrácenou stranu obrany volné, stejně tak pro rychlou evakuaci či odnesení raněných. Pokud je bráněn dům ze dřeva, je třeba zajistit i protipožární opatření.
Obrana obydlených oblastí je vedena četou směle a co nejdéle to jde. Stažení vojsk z obydlených oblastí může povolit jen důstojník staršího sboru. Ústup bez rozkazu je zakázán!

312. V tuhých mrazech je třeba zastavit protivníka ještě před budovami na odkrytých místech. Hlavní význam v tomto období hraje dobrá kruhová obrana takových obydlených oblastí, a také v noci. Důraz je kladen i na maskování. Veškerý pohyb vojáka je prováděn tak, aby nebyl zpozorován nepřítelem. Přijímají se veškeré míry vytápění.

313. V horách může četa bránit osamocenou vršinu. Na hřebenu nezajímat pozice. Pokud je obrana rozmístěna nejen na jedné výškové úrovni, palba se vede i přes tyto body. (Pozn.: ti dole musí vydržet hlasitost palby těch horních). Přístupy k opěrnému bodu musí být pod křížovou palbou v případě pokusu o průchod nepřítelem. Protilehlé prostory a úkryty odstřelují minomety. Velitel družstva určí pozorovatele v týlu, na křídlech a určí spojku pro svázání se sousedy.

Střelecká četa v průzkumu

314. Četa vede průzkum na vzdálenost od svých vojsk – ve dne do 3, v noci do 2 kilometrů. Četa, která je vyslána na průzkum může být vyzbrojena 50 mm minomety a 45 mm děly a protitankovými puškami.
Četě se může určit spojka-motocyklista, spojka-jezdec nebo spojka na kole, či vybavit četu radiostanicí.

315. Poté, co velitel čety dostane rozkaz, než vyjde, se musí v mapě podívat na cesty, kterými půjde a kterými dojde k návratu, určí výchozí bod, útvar, v jakém se četa přesune, signály, kterými bude ve spojení s hlídkami. Osobně prověří připravenost svých jednotek a dohlédne na to, že s sebou nebudou neseny žádné důležité dokumenty – dokumenty a dopisy předají staršinovi roty.
Na výchozím bodě velitel čety vyšle hlídky, naorientuje velitele družstev na mapě i na místě, rozdá příkazy a sdělí heslo.

316. **Rozvědku vede velitel čety osobně.** Pro jištění jádra čety vysílá velitel hlídky vpřed do vzdálenosti 600 m (v noci do 100 m), a hlídky po stran(ě/ách) a týlu.

317. **Palebné prostředky** se nacházejí v jádru čety. V čele jádra jde i velitel čety, který má při ruce pozorovatele i spojky. Velitelé pod-rozdělení jdou taktéž v jádru.

318. **Četa nejen, že vede průzkum, ale nesmí dát možnost nepříteli překvapit i naše vojska.** Pokud narazí na jednotlivce nebo malé skupiny, zajme je nebo zničí.

319. **Četa, pokud je to třeba** pro splnění rozkazu, musí napadat nepřítele (dokonce i větších skupin) operujíc podle zásad. Po vyplnění rozkazu (získání dokumentů, rozbití štábu apod.) se četa přesune od místa boje, aby nedošlo k jeho prodloužení. V případě výpadu velitel čety musí zajistit křídla a týl tak, aby se mohla četa odpoutat od nepřítele.

Z rozvědky se četa nikdy nevrací stejnou cestou. Pro velitele kulometné čety je více informací k postupu při rozvědce v jiné kapitole.

Střelecká četa jako bojové jištění

320. V rámci praporu se pro případy jištění vyčleňuje četa, dovybavená stankovými kulomety, protitankovými zbraněmi, 50mm minomety a někdy i 45mm děli. Úkolem čety je zabránit nenadálému útoku ze zálohy na tělo praporu, nedovolit přiblížit se protivníku na určený pás obrany, zajmout nebo zničit bojová uskupení, či jednotlivé vojáky, protivníka.
Četě se v bojovém jištění určuje prostor-pás 1-2 km před předním okrajem. Velitel čety organizuje pozorování i palbu na frontě široké do 2 km, je třeba, aby četa obsadila místa, která jsou vhodná k vedení útoku pro protivníka.
Četa poté zabírá opěrné body, které se nacházejí na místech tak, aby se navzájem mohly krýt. Četa bude na tento úkol vybavena a jištěna minomety a má mít k dispozici možnost zavolat si o dělostřeleckou podporu z pásma obrany.

321. Velitel čety, který obdrží patřičný rozkaz a informace o ústupových cestách si zanese informace do mapy, načrtne si místo ukryté cesty pohybu a pozice družstev. Poté, co ujasní úkol velitelům družstev, vyvede družstva na pozice, přitom vysílá ještě hlídky na bezprostřední jištění, organizuje pozorování, ukazuje pozice družstev a pozice palebných prostředků podpory (pokud možno, na pozicích, kam se nemohou dostat tanky). Určí míru a lokaci opevňovacích prací.

322. Spolu s velitelem čety se u čety nachází také pozorovatelé dělostřelců. Velitel čety osobně prověří připravenost družstev a vypracuje dvě mapy – jednu pošle spojkou veliteli praporu.

323. Pokud na četu útočí značná síla protivníka, četa drží úporně své pozice, dokud nedostane rozkaz k ústupu. **Ústup je možný jen po svolení velitele praporu.**

Střelecká četa jako jištění za pochodu

324. Střelecká četa může být vyslána jako přední, boční nebo týlový prostředek pro znemožnění nenadálého napadení během pohybu praporu. Normálně bývá taková četa vyzbrojena stankovými kulomety, minomety, protitankovými zbraněmi, sapéry a protichemickým vojskem.

325. **Úkoly ochraňující zástavy:**

- **a.** Neumožnit nenadálé napadení protivníkem, ničit jeho rozvědčíky
- **b.** Dát možnost rozvinout se chráněnému vojsku na výhodných, skrytých pozicích
- **c.** Okamžitě hlásit veliteli podezřelé události, srážky s nepřítelem
- **d.** Odstraňovat nepatrné poruchy na cestách i mostech

326. Přední a týlní zástavy se nacházejí ve dne od 1 do 2 km od chráněného vojska, bokové čety jdou na úrovni té přední ve vzdálenosti od 1 do 2 km chráněného vojska. Pohybuje se po cestách.
V noci se vzdálenosti mění, a to do 600 metrů od chráněného vojska. Ještě před rozbřeskem se vzdálenosti opět upraví na denní.

327. Od přední pochodové zástavy se vysílá ještě hlídka vpřed a v obě strany; od boční se vysílá týlní a boční hlídky; od týlní se vysílají hlídky boční a týlová.
Hlídky se musí pohybovat v takové vzdálenosti s ohledem na okolí, aby byly neustále v kontaktu s četou – ve dne do 600m, v noci do 300m, v lese a za mlhy do 100m.

328. **Po obdržení rozkazu velitel čety pochodové zástavy musí:**

- **a.** Určit trasu, po které se bude pohybovat jeho četa i chráněné vojsko; vybrat vhodné hranice pro boj, uvážit, které prostory jsou vhodné pro boj s tanky, uvážit místa, která může nepřítel využít k vhodnému napadení kolony, najít skryté přístupy a objekty, které se dají využít nepřítelem pro útok – ty prověří hlídky.
- **b.** Určí směr, vzdálenost počet hlídek a počet mužů v hlídkách
- **c.** Zaručit nejvyšší možnou bojovou připravenost družstva i pro případ leteckého přepadu, tankového útoku nebo útoku pěchoty nepřítele
- **d.** Organizovat zajištění kontaktu spojkami uvnitř zástavy, stejně tak mezi hlídkami a zástavou

329. Velitel čety organizuje taktéž pozorování, určeno je tolik pozorovatelů, kolik hlídek, aby byl zajištěn vizuální kontakt mezi hlídkami a družstvem pomocí signálů. Prověří spojení, podá hlášení o stavu bojové připravenosti veliteli, poté vyráží s celou zástavou, během přesunu se nachází v přední části zástavy.

330. Podezřelé konstrukce a úseky cest (miny) zástava nebo hlídky prověří, bude-li to třeba, vyšle sapéra nebo protichemického specialistu. Pokud je prostor minového pole veliký, nebo jedná-li se o nebezpečnou překážku, která nejde ihned odstranit, vystaví určený voják-specialista z jádra zástavy „majáky“ pro postupující vojska, která se o místo poté postarají. Během rozmisťování majáků četa obejde místo a pokračuje v pohybu daným směrem, voják poté četu dohoní. Velitel čety si místo zakreslí do mapy.

331. Povinností velitelů čet je také dodržovat určenou vzdálenost od hlavní jednotky (avantgardy). Po vynucených přestávkách se okamžitě dostane do dané vzdálenosti a začne vzdálenost dodržovat. Pokud se rozhodne pro krátký oddech, tak na místě, který je ukrytý i před leteckým útokem, místo by mělo být i nedostupné pro tanky.
Malé skupinky nepřátel četa likviduje nebo zajímá. Palbu po nízko letících letadlech vede družstvo, které je pro tuto činnost určeno, palba se vede salvami.

332. Delší přestávku může četa udělat, pokud se nachází v cílovém bodě, nebo po osobním rozkazu velitele chráněné kolony – četa poté zabírá pozice, které jsou kryty proti útoku tanků a letadel. Četa se chová, jakoby vedla strážní činnost, ale nachází se celá v bojové pohotovosti.

333. Velitel čety, který narazí na nepřítele, najde nejvýhodnější místo pro zahájení palby, ještě před zahájením palby se jeho četa rozvine a zastaví pohyb vpřed.
V boji se velitel čety pokusí zjistit sílu nepřítele a o jaké uskupení jde. Během boje musí velitel čety dát vědět svému velícímu o tom, že bojuje. Pokud četa na protivníka jen narazí a přitom o ní nepřítel neví, velitel čety četu zastaví, rozvine a dá vědět svému velícímu. V boji se četa rozvíjí většinou celá, aby byl nepřítel co nejvíce odstřelován.

334. Po rozdrcení nečekaně potkané skupiny nepřítele, velitel čety nezastavuje svůj pohyb s četou vpřed, o střetu a jeho výsledcích dá vědět okamžitě svému velícímu.

335. **Četa v bočním jištění** má k dispozici taktéž nutné palebné prostředky podpory. Úkolem čety je zaujmout výhodné pozice pro obranu v určeném směru, organizovat palbu, pozorování zakopávací práce.
Dojde-li k útoku, četa drží úporně své pozice, dokud se chráněná kolona nerozvine do bojové formace.
O zahajujícím útoku nepřítele velitel čety okamžitě informuje velitele chráněné kolony.

336. **Střelecká četa v týlovém jištění** při ústupu má za úkol držet nepřítele dál od ustupující kolony do doby, dokud se chráněná kolona dostatečně nevzdálí. Četa poráží protivníka z výhodných pozic, které si při ústupu vybere. Brání v rozvíjení nepřátelským vojskům.

337. **Velitel týlové čety po rozkazu svého velitele** musí likvidovat mosty i cest, kterými ustupuje s cílem zadržení nepřítele. Na pomoc mu k této činnosti budou přidělení ženisté.

338. **Týlní četa** také v případě husté sítě cest a v závislosti na prostupnosti okolí, vysílá do protivníkových boků hlídky. Sama četa drží nejbližší cesty.
V případě jedné ústupové cesty se četa jistí zadní hlídkou.

Střelecká četa jako stráž

339. Střelecká četa jako stráž se vyčleňuje ze sestavy strážní jednotky (сторожевой отряд), nebo strážní roty, která je vyslaná ze sestavy roty (pluku).
Úkoly čety:

- **a.** Nepustit nepřátelské rozvědčíky k odpočívajícímu vojsku
- **b.** Jistit odpočívající vojska od nenadálého napadení pěchoty, letadly, tanky čí motorizované pěchoty
- **c.** Po zahájení útoku nepřítelem, četa drží pozice, dokud se odpočívající vojsko nerozvine
- **d.** Upozorňovat signály o blížících se letadlech odpočívající vojska

340. Četa se nachází ve vzdálenosti do 4 km našeho vojska a po šířce 1,5 km. Četa disponuje palebnými prostředky – minomety, kulomety, protitankovými zbraněmi. V její sestavě se nachází také ženisté, chemici a musí být v oblasti, do které v případě požádání může být vedena dělostřelecká palba našich dělostřelců.
Jednotka je vysílaná na posty pro zajištění vojska, rozvědku a pro případ obrany opevňuje opěrný bod, jak minami, tak dalšími překážkami.
Velitel čety podléhá velitelovi své strážní jednotky, nebo veliteli roty (pluku).

341. Z čety se nevysílají více než dva karauly. Pokud se v prostoru mezi oběma karauly nachází místo, které je skryté nebo do kterého není možné vést palbu, vyšle velitel na takové místo sjekret, místo bude jištěno hlídkou, která povede pozorování.

342. Velitel čety poté, co obdrží rozkaz, vybíhá okamžitě skrytě na dané pozice pod ochranou hlídek. Velitel určí na místě pozorování, určuje jednotlivé úkoly svým pod-skupinám. Poté provede s veliteli družstev průzkum okolí.

Po průzkumu si ujasní pozice karaulů, sjekretů a místo určené pro obranu. Poté ukazuje:

- **a.** Jaké části a jak daleko se budou nacházet
- **b.** Pozice jednotlivých karaulů, pásy pozorování
- **c.** Místa, která budou obzvláště střežena a kam se pošlou sjekrety
- **d.** Heslo (пропуск)
- **e.** Ustanoví signály pro komunikaci mezi karauly a jádrem zástavy
- **f.** Určí míry protichemických protiopatření a určí opatření na noc.

343. Velitel zástavy (tj. velitel čety, zástavou se nazývá jádro jednotky) určí také strážní post, aby tak zajistil bezprostřední ochranu zástavy, pozorování a také hlídání činnosti polních karaulů. Provede bojové rozpočítání zástavy.

Karauly a sjekrety vede na místo velitel zástavy osobně. Zbytku zástavy určí, kde se vykopou zákopy a určí míru maskování.

Zástava po rozčítání se rozdělí na dvě poloviny. Jedna drží bojovou pohotovost, vojáci nesundávají výzbroj a výstroj. Druhá polovina odpočívá.

K zajištění jasné komunikace mezi zástavou a karauly se určí ještě nutný počet hlídek po dvojících, kterým velitel určí mimo jiné směr pozorování.

Velitel zástavy musí zajistit bojovou pohotovost zástavy, karaulů, hlídek a sjekretů. **Sám musí už mít částečně vypracovaný plán obrany.**

344. Při spěšné organizaci strážní činnosti čety, velitel zástavy určuje úkoly a pozice z místa, ze kterého je dobře vidět (tj. nerozmisťuje je osobně dovedením na místo). Rozmístění jednotek pak zkontroluje tak, že **jednotlivé pozice obejde**.

Pokud se strážní činnost koná i přes noc, velitel zástavy za svítání osobně obejde pozice a provede potřebné změny.

345. V noci, v mlze a bouři je zvláště třeba zvyšovat pozorovací bdělost vysíláním nových sjekretů, častěji vysílat hlídky a rozmístit palebné prostředky od sebe v závislosti na viditelnosti.

346. Strážní post, pro bezprostřední ochranu jádra zástavy se musí dostat na vzdálenost slyšitelnosti s polním karaulem. Pozice si zamaskuje. Každý strážní post musí vést neustálé pozorování.

Hlídky, které mají za úkol zajišťovat spojení, se vybírají z jádra zástavy. Do hlídky nemohou být posláni návodčíci kulometů, obsluhy minometů a protitankových zbraní. Hlídkové pozice by měly být do vzdálenosti 500 metrů od polních karaulů a mělo by být jejich pohybem zajištěno neustálé pozorování: jedna hlídka se vrací, druhá vychází. Přitom jejich služba vypadá tak, jako by byli rozvědčíky (tj. musí se krýt, přebíhat z jednoho krytého místa na druhé atd.).

Velitel hlídky (старший дозорный), který dojde k pozicím jiné strážní zástavy, podá hlášení veliteli této zástavy, sdělí vše nutné, co spatřil během cesty. Poté se vrací s informacemi od této zástavy ke svojí a opět sdělí vše nutné svému veliteli.

347. Zadržené vojáky našich vojsk a civilisty musí velitel osobně vyslechnout, buď jim dovolí pokračovat v pohybu dál (sjekrety a hlídky jiných jednotek), nebo je pod ochranou eskortuje k velitelovi roty. Přeběhlíky, dezertéry okamžitě eskortovat k velitelovi roty.

348. V případě mohutného útoku, velitel zástavy okamžitě vydá signál ke stažení se k opěrnému bodu. **Strážní zástava drží úporně tyto pozice a může odejít pouze po rozkazu velitele.**

349. Při výměně stráží všechna družstva a jednotky drží své pozice, dokud nahrazující zástava nedorazí na pozice, **musí přitom projít přes pozice karaulů**. **Teprve poté je dovoleno se seskupit v určeném místě.** Pokud je do místa stráže vyslána i post leteckého pozorování, velitel zástavy ho umístí v blízkosti jádra zástavy.

350. Velitel zástavy bere na sebe plnou zodpovědnost za dodržení pozorovací podmínky (tj. že místo, které jeho zástavy hlídá, je celé pod vizuální kontrolou), nese zodpovědnost za rozložení svých jednotek, jejich bojovou pohotovost. **Musí dát chráněným vojskům vědět v případě napadení pozemním vojskem i leteckým a musí své pozice úporně držet.**

Hlava devátá – četa automatčíků

Obecná ustanovení

351. Četa samopalníků bojuje a provádí různé bojové operace v rámci roty samopalníků, nebo samostatně s těsnou spoluprací se střeleckými vojsky, nebo jako samostatně odtržená jednotka. V některých případech může být četa samopalníků rozdělena a jednotlivé její skupiny přiděleny k střeleckým četám a družstvům.

352. Četa automatčíků vede boj většinou na širokém úseku fronty a jejími taktickými prvky bývají obchvat nebo obejití, útočí z týla nebo boku nepřítele. Četa normálně bojuje po skupinkách 3 až 4 vojácích.

353. Velitel čety stanoví úkoly, stanoví plán a určí signály pro vizuální spojení mezi skupinami.

354. Velitel čety musí zajistit, aby jeho vojáci byli dostatečně zásobeni municí.

Četa samopalníků v útoku

355. Pro průzkum krajních pozic obrany nepřítele, četa nastupuje k útoku na širokém úseku fronty za podpory dělostřelectva a palby minometů. Po střetnutí s palebnými prostředky a pěchotou nepřítele hledá slabě chráněná místa v jeho obraně a okamžitě se k tomuto místu dere, proniká přes mezeru v obraně. Útočí na místa odporu nepřítele z týlu a boku, odkrývá tak systém nepřítelovi obrany.
O výsledcích průzkumu podá velitel čety hlášení svému nadřízenému.

356. V útoku se četa pohybuje v předních „cepích“. Před východem z výchozího bodu se četa roztáhne do řídké cepi nebo se rozdělí na skupiny a spadá tak k střeleckým družstvům - v jejich sestavách pak chrání boky a mezery mezi družstvy. Po přiblížení na vzdálenost 500 metrů zahajuje soustřednou palbu na jeho palebné prostředky na předním kraji. Po objevení slabě chráněných pozic, velitel družstva okamžitě směřuje útok do tohoto místa, aby pronikl obranou a zaútočil na pozice nepřítele z boku a z týlu. Připravuje vhodné podmínky pro útok střeleckému družstvu.

357. Po dosažení hranice útoku střeleckými družstvy se nachystá na zteč i družstvo samopalníků. Po vyběhnutí střelců k útoku vybíhají směle i samopalníci. Drtí místa odporu, pozorovatelny, štáby, palebné prostředky a vozidla.

358. Při útoku v noci, družstvo samopalníků jistí útok střeleckých družstev, skrytě proniká přes přední okraj obrany, zaujme za ní výhodnou pozici a vyčká do útoku střelců. Před útokem je třeba, aby velitel prozkoumal přední kraj obrany nepřítele. Četa se pohybuje v řídké cepi, ale intervaly mezi vojáky jsou menší, než ve dne. Do boků vyšle velitel hlídky po dvojicích.

359. Operuje-li četa v rámci tankového výsadku, podporují pod-rozdělení čety jedoucí na tancích palbou tanky a ničí tak protitankové zbraně nepřítele a jeho pěchotu snažící se tanky vyřadit. Po vysazení za linií obrany, četa s tanky zaujme výhodné body, odřízne ústupové cesty, ničí

palebné prostředky nepřítele, útočí na pozice velení, spojovací a mechanizované prostředky. Plán a signály určuje velitel desantu.

360. Před nástupem na tanky, velitel čety

- **a.** Obeznámit velitele družstev s úkolem
- **b.** Určí úkoly jednotlivým družstvům
- **c.** Určí signály uvnitř čety
- **d.** Určí tzv. sběrný bod uvnitř obrany protivníka

361. Při operacích na odkrytém křídle obrany nepřítele, velitel čety, který již obdržel své úkoly, musí rychle prozkoumat oblast a síly protivníka v jeho úseku, vybrat cestu přesunu a v moment, kdy dojde k útoku střelckých družstev, musí zahájit smělý útok na zbývající pozice nepřítele.

Četa samopalníků v obraně

362. Pro úspěšné odražení a zmaření útoku nepřítele, četa automatčíků v momentě, kdy je palba přenesena do hloubky obrany, vybíhá ze skrytých pozic na přední okraj obrany, zaujme zde dříve určené pozice. Útok nepřítele je třeba likvidovat soustředěnou palbou.

363. Likvidace nepřítele, který pronikne skrz obranu, musí četa ve spolupráci se střelci okamžitě zničit protiútokem a palbou z týla a boků.

364. Pro zabezpečení míst, kde se stýkají dvě střelecká uskupení, se četa automatčíků roztáhne v mezeře buď po skupinách, nebo po družstvech v intervalech 100-150 metrů od sebe. Palbou ničí útočícího nepřítele.
Každá skupina či družstvo dostane svůj úkol.
Pokud se protivníkovi podaří proniknout v místě styku, musí velitel čety o tom okamžité podat hlášení svému nadřízenému a svým sousedům. Četa drží úporně svoje pozice a pálí po nepříteli, nesmí dovolit proniknutí nových skupin protivníka do obrany.

365. V případě ústupu z pozic, četa může dostat za úkol krýt ústup vojsk. Chová se, jako by byla v manévrovací obraně, zadržuje protivníka palbou z výhodných pozic a provádí útoky ze zálohy na postupujícího nepřítele.

Signály v boji

signál	***provedení***
POZOR	Dát ruku do výšky hlavy
VIDÍM, SLYŠÍM (signál)	Dát obě ruky do výšky hlavy a spustit je
OPAKUJ (nerozumím)	Dát obě ruky do výšky hlavy a mávat s nimi před obličejem do stran
KE MNĚ!	Dát ruku nad hlavu, kroužit s ní a poté rychle spustit
ROZVINOUT SE	Několikrát máchnout rukou na stranu
STŮJ (zalehni)	Dát ruku nad hlavu a rychle ji spustit (mávnutím), opakovat až do vyplnění signálu
POKRAČUJ V POHYBU	Dát jednu ruku na výšku hlavy a druhou rukou energicky máchnout směrem pohybu
ZAHÁJIT PALBU	Rozpažit ruce ve výšce ramen a vydrž v pozici do vyplnění rozkazu
PODAT PATRONY	Dát ruku nad hlavu a máchat s ní
POHYB V URČITÉM SMĚRU (VPŘED, VZAD, VLEVO, VPRAVO)	Dát ruku nad hlavu a několikrát s ní máchnout ve směru pohybu
VIDÍM PROTIVNÍKA	Dát ruku horizontálně v stranu a čekat na rozkaz
CESTA VOLNÁ	Dát ruku horizontálně v stranu a několikrát s ní máchnout dolů
PLYN	Dát navrch pokrývku hlavy

Závěr

Výše přeložené body a pasáže jsou základem, který by měl ruský re-enactor, který se zabývá problematikou do hloubky, umět. Proč? Se znalostí taktiky můžeme předvést nejen lepší divadlo pro diváky, ale především v rámci zájmu o danou armádu v daném období jsou tyto informace obzvláště cenné; viděno z osobního hlediska. Po pročtení lze „zjistit“, že spousta věcí a manévrů jsou logickým návodem, jak situaci řešit. Doufám, že zájemce tento překlad uspokojí a najdou v něm odpovědi na otázky, jakým stylem se nahlíželo na vedení boje, obrany a průzkumu ze sovětské strany.

Spoustu originálních rozkazů jsem nepřekládal z jediného prostého důvodu – fonetický přepis zkresluje. Naučit se azbuku není těžké, tudíž každý by se měl s azbukou minimálně seznámit a umět v ní číst. Proto níže přikládám azbuku a překlad písmen do abecedy.

А,а - a
Б,б - b
Ц,ц - c
Д,д - d
Э,э - e
Ф,ф - f
Г,г - g
Х,х - ch
И,и – i (změkčuje, jako naše i)
Й,й - j
К,к - k
Л,л - l
М,м - m
Н,н - n
О,о - o
П,п - p
Р,р - r
С,с - s
Т,т - t
У,у - u
В,в - v
Ю,ю – ju (změkčuje, jotovaná)
Я,я – ja (změkčuje, jotovaná)
Ё,ё – jo (změkčuje, jotovaná)
Е,е – je (změkčuje, jotovaná)
Ъ – tvrdý znak (funkce na příkladu: ня - ňa, нья - ňja, нъя – nja)
Ш,ш - š
Ч,ч - č
Щ,щ - šč
Ж,ж – ž
Ы,ы – y
Ь – měkký znak (u nás háček, funkce viz Ъ)

Úplné minimální minimum k výslovnosti:

1. Koncová „o“ a začáteční „o“ se někdy čtou jako „A“ (akání – záleží na počtu slabik a národních zvyklostech)
2. Koncovka -oro se čte jako „OVO“.
3. „Что“ je klasické „što“.

Slovníček důležitých pojmů

Атака - útok
Автомат - samopal
Батальон - prapor
Бегом – klusem, během
Боеприпаса - munice
Цель - cíl
Цепь - cep, rojnice
Дорога - cesta
Фронт - front
Гранат - granát
Командир - velitel
Луг - louka
Ложись! – Zalehnout!
Лес - les
Лично - osobně
Машина - auto
Миномёт - minomet
Мина – mina
Мост - most
Направляющий – řídící, směrující voják
Назад - zpět
Оборона – obrana
Отделение - družstvo
Очередь – dávka (zde z automatických zbraní)
Огонь – palba (nebo Pal! – používá se u dělostřelectva)
Окоп – zákop
Опорный пункт – opěrný bod
Окопаться – zakopat se
Подержка – krycí palba
Противник - protivník
Пехота - pěchota
Пулемет - kulomet
Препяствие - překážka
Пли! – Pal! (používá se pro palbu z ručních zbraní)
Река; ручей – řeka; potok
Развернуться – rozvinout se
Рота - rota
Самолёт - letadlo
Тыл - týl
Тревога - poplach
Танк - tank
Тумань - mlha
Укрепить – opevnit
Уничтожить - zničit
Вперед – Vpřed!
Взвод - četa
Винтовка - puška
Встать – Vstát!
Замикающий – poslední voják formace
Залпом, пли! - Salvami, pal!
Змейка – zmjejka (bojová formace)

Конец